МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
Факультет дизайну
Кафедра дизайну інтер’єру і меблів

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему

Дизайн- проєкт інтер'єру спортивно-оздоровчого комплексу

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)
Спеціальність 022 Дизайн
Освітня програма Дизайн середовища

Виконала: студентка групи БДс1-21
Бадер А.О.
Науковий керівник ст. викл.
Антоненко І.В.
Рецензент к. мист., доц.
Косенко Д.Ю.

Київ 2025

АНОТАЦІЯ

Бадер А.О. Дизайн проєкт інтер’єру спортивно-оздоровчого комплексу – Рукопис.

Кваліфікаційна робота за спеціальністю 022 Дизайн – Київський Національний університет технологій та дизайну, Київ, 2025 рік.

В кваліфікаційній роботі було проведено дослідження щодо особливостей проєктування спортивно-оздоровчих комплексів та аналіз досвіду проєктування відповідного типу приміщень. Розглянуто нормативні вимоги до проєктування спортивно-оздоровчих комплексів, визначено функціональну організацію спортивного простору, проаналізовано предметно-просторові та художньо естетичні характеристики спортивно-оздоровчих комплексів. Проведено аналіз обраного об'єкту проєктування на основі якого складено технічне завдання. На основі проведеного дослідження та отриманого теоретичного досвіду було сформовано дизайн-концепцію обраного приміщення спортивно-оздоровчого комплекса. За допомогою спеціалізованих комп'ютерних програм були розроблені креслення та 3D-візуалізації, які показують всю необхідну інформацію для реалізації об'єкта.

Ключові слова: дизайн інтер’єру, інтер’єр спортивно-оздоровчого комплексу, дизайн проєктування, спортивне приміщення.

SUMMARY

Bader A.O. Design project of the interior of a sports and recreation complex - The manuscript.

Qualification work in the specialty 022 Design - Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 2025.

In the qualification work, a study was conducted on the features of designing sports and recreation complexes and an analysis of the experience of designing the corresponding type of premises. The regulatory requirements for the design of sports and recreation complexes were considered, the functional organization of sports space was determined, the subject-spatial and artistic aesthetic characteristics of sports and recreation complexes were analyzed. An analysis of the selected design object was carried out, on the basis of which the technical task was drawn up. Based on the research conducted and the theoretical experience obtained, a design concept of the selected premises of the sports and recreation complex was formed. Drawings and 3D visualizations were developed using specialized computer programs, which show all the necessary information for the implementation of the object.

Keywords: interior design, interior of a sports and recreation complex, design planning, sports facility.

ЗМІСТ

ВСТУП 5
РОЗДІЛ 1АНАЛІЗ ДОСВІДУ ПРОЄКТУВАННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ КОМПЛЕКСІВ 8
1.1. Загальні вимоги до проєктування спортивно-оздоровчих комплексів .. 8
1.2. Функціонально-планувальна організація приміщень 13
1.3. Меблювання та обладнання приміщень 17
1.4. Види та прийоми освітлення спортивно-оздоровчих комплексів 20
1.5. Інклюзивність приміщень у спортивно-оздоровчому комплексі..... 22
1.6. Аналіз реалізованого досвіду проєктування спортивно-оздоровчих комплексів 27
Висновки до розділу 1 34
РОЗДІЛ 2 ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ПРИМІЩЕНЬ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ 36
2.1 Загальна характеристика об'єкту проєктування 36
2.2. Вихідні дані та технічне завдання до проєктування інтер'єру..... 37
2.3. Обґрунтування концепції дизайн-проєкту спортивно-оздоровчого комплексу 39
Висновок до розділу 2 45
РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ ІНТЕР'ЄРУ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ 47
3.1. Функціонально-планувальні та художньо-естетичні рішення дизайну інтер'єру об'єкта проєктування. 47
3.2. Креслення та візуалізації дизайн-проєкту 48
Висновки до розділу 3 57
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ 58
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 60
ДОДАТКИ 64

ВСТУП

Актуальність теми. Даний спортивно-оздоровчий комплекс виконує одразу кілька важливих суспільних функцій. По-перше, з початком повномасштабної війни в Україні потреба у спеціалізованих громадських просторах для фізичної та психологічної реабілітації постраждалих, особливо військовослужбовців, набула надзвичайної актуальності. Щодня тисячі захисників повертаються з фронту з пораненнями, втратою кінцівок та порушенням опорно-рухового апарату. Для багатьох з них реабілітація є не просто лікуванням, а шансом повернутися до життя, відновити віру у власні сили, знайти нову мету та знову стати активною частиною суспільства. Саме тому створення таких багатофункціональних середовищ – це не лише архітектурне, а й гуманістичне завдання.

По-друге, в умовах зростання інтересу до здорового способу життя та активного дозвілля серед цивільного населення, комплекс також відповідає запитам на створення безпечних і доступних зон для занять спортом, відпочинку та соціалізації. Поєднання функцій реабілітації та оздоровлення дозволяє інтегрувати ветеранів війни у звичайне життя поряд із містянами, що сприяє зменшенню соціальної ізоляції та покращує психоемоційний стан усіх користувачів.

Особливого значення набуває впровадження сучасних дизайнерських рішень, зокрема енергоефективних технологій, екологічних матеріалів та гнучких планувальних рішень, адаптованих до потреб різних категорій населення. Комплекс передбачає наявність просторів для фізичної реабілітації, занять лікувальною фізкультурою, побутового комфорту, групових тренувань та класичного спорту.

Дотримання державних будівельних норм (ДБН) щодо безпеки, інклюзивності та функціональності є обов’язковою умовою реалізації проєкту. Це дозволяє створити максимально ефективне середовище, яке не лише зміцнює

здоров’я, а й надає моральну підтримку, сприяє соціальній інтеграції та поверненню до активного життя тих, для кого надія здавалася втраченою.

Таким чином, запропонований спортивно-оздоровчий комплекс є відповіддю на нагальні виклики сучасності, поєднуючи функції підтримки, відновлення та розвитку людини в одному просторі.

Мета дослідження - проаналізувати та дослідити особливості проєктування спортивно-оздоровчих комплексів; дослідити ключові тенденції розвитку проєктування подібних установ, беручи за основу як вітчизняний так і світовий досвід.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати літературні та наукові джерела, норми проєктування за темою дослідження, визначити основні вимоги до об'єктів даної категорії.

2. Проаналізувати функціональні та планувальні складові спортивно-оздоровчих комплексів, його обладнання, освітлення та матеріали.

3. Здійснити аналіз досвіду проєктування даного типу об’єктів.

4. Розробити технічне завдання та концепцію дизайн-проєкту інтер’єру, базуючись на проведеному аналізі та темі дослідження.

5. Створити комплексний дизайн-проєкт з використанням комп'ютерних технологій відповідно до теми дослідження.

Об’єктом дослідження - дизайн інтер'єру спортивно-оздоровчих комплексів.

Предметом дослідження – функціонально-планувальні, предметно-просторові та художньо-естетичні особливості інтер’єрів спортивно-оздоровчих комплексів.

Методи дослідження: аналіз досвіду проєктування, синтез висновків та пропозицій, порівняльний аналіз, літературно-системний аналіз наукових джерел, метод комп'ютерного моделювання в таких програмах як: ArchiCAD, 3dsMAX, Corona Renderer, Adobe Illustrator, Adobe Photoshop.

Інформаційна база дослідження. Норми та правила ДБН та СНіП, навчальні посібники та наукові публікації тощо.

Елементи наукової новизни одержаних результатів. В даній роботі проаналізовано досвід сучасного проєктування інтер'єрів спортивно-оздоровчих комплексів та визначено особливості їх дизайну. Обґрунтовано новітні підходи та засоби спрямовані на удосконалення дизайн-рішень.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження даної теми можна використовувати в подальшому при проєктуванні спортивних закладів з нахилом на реабілітацію.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження було апробовано у дизайн студії «Інтер’єр Ідея».

Структура і обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається з трьох частин, до кожної з них написані висновки, вкінці загальний висновок, список використаних джерел і додатки.

РОЗДІЛ 1АНАЛІЗ ДОСВІДУ ПРОЄКТУВАННЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИХ КОМПЛЕКСІВ

Дизайн інтер’єру спортивно-оздоровчого комплексу відіграє ключову роль у формуванні комфортного та функціонального середовища, яке безпосередньо впливає як на фізичне, так і на психологічне самопочуття користувачів. Раціональне планування простору, зручне зонування та ергономічне розміщення обладнання сприяють безпечному та ефективному проведенню тренувань. Водночас важливим є створення естетично привабливої, світлої та затишної атмосфери, яка допомагає знизити рівень тривожності, сприяє мотивації та бажанню повертатися до занять. Таким чином, якісний інтер’єр стає важливим інструментом у досягненні як фізичного, так і емоційного комфорту користувачів [2].

1.1. Загальні вимоги до проєктування спортивно-оздоровчих комплексів

У процесі розробки закладів громадського користування надважливо дотримуватись загальноприйнятих вимог проєктування відповідного типу будівель. Дані вимоги були створені для полегшення роботи дизайнерам та архітекторам, бо передбачають багато питань у правильному розташуванні тих чи інших об’єктів, що допомагає проєктувати більш цілісні будівлі та інтер’єри. Дотримуючись поставлених норм під час розробки приміщень, простір буде дуже зручний у користуванні, як для відвідувачів, так і для персоналу, а також буде враховувати необхідні умови для людей з обмеженими можливостями [1].

Будівельні норми. Головний документ, який регламентує проєктування спортивних і фізкультурних споруд – ДБН В.2.2-13:2003 “Будинки і споруди. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди”. Він містить вимоги до планування зон, підсобних приміщень, роздягалень, а також забезпечення комфорту для відвідувачів. Зокрема, розділ про функціональне зонування приміщень регламентує мінімальні площі спортивних і допоміжних зон, а також

стандарти для інвентарю та безпеки. Серед загальних вимог можна виділити наступні:

1. Проєктування комплексу має враховувати місцеві будівельні норми і стандарти для спортивних і оздоровчих закладів, включно з нормами доступності для людей з обмеженими можливостями та екологічними вимогами [2; 1].

2. Простір комплексу повинен бути організований так, щоб відвідувачі могли зручно користуватися всіма його послугами, а персонал міг ефективно виконувати свої обов’язки. Важливо продумати розташування зон і шляхів для безперешкодного пересування відвідувачів та персоналу [2].

3. Проєктування спортивно-оздоровчого комплексу має відповідати всім вимогам безпеки, включаючи пожежну безпеку, санітарні норми та стандарти фізичного захисту, особливо в зонах із спортивним обладнанням та басейнах. Обов’язково необхідно враховувати вимоги пожежної безпеки, забезпечити доступ до аварійних виходів і продумати евакуаційні маршрути [2; 3; 4].

4. Під час планування інтер'єру важливо забезпечити комфорт для всіх категорій користувачів, зокрема, для людей з обмеженими можливостями. Вільний доступ до різних приміщень, наявність ліфтів, пандусів та широких проходів дозволяє всім відвідувачам комфортно використовувати комплекс [2; 5].

5. Візуальна привабливість простору та його комфортні умови позитивно впливають на загальний настрій відвідувачів і стимулюють їх до занять. Наприклад, використання спокійних кольорів і природного освітлення може сприяти релаксації в зонах відпочинку, тоді як яскраві кольорові акценти в спортивних залах можуть надавати енергію та стимулювати до активності [6].

Вимоги до земельних ділянок

Спортивно-оздоровчі комплекси та фізкультурні споруди слід розміщувати на території до якої входять житлові будинки, громадські установи, у місцях відпочинку людей, а також на інших спеціально відведених земельних ділянках. Обов’язковою умовою є наявність зручних під’їздів до споруди та

зручної транспортної розв'язки. Також слід передбачити парковку для транспортних засобів людей з обмеженими можливостями у доступних місцях і можливість зручного пересування на кріслах колісних [2].

Покриття пішохідних доріжок, а також тротуарів та пандусів повинно бути твердим та шорстким і не ставати слизьким після дощу, забезпечуючи комфортне пересування територією. Мінімальна ширина пішохідних доріжок – 1,8м, повздовжній уклін повинен бути не більше 5%, а поперечний не більше 1% [2].

Для більшої безпеки відвідувачів комплексу до його території повинно бути не менше двох під'їздів, а сама будівля мати не менше двох виходів. При проєктуванні автомобільної стоянки слід звернути увагу на розміщення спеціально відведених місць для паркування автомобілів людей з обмеженими можливостями. Саме паркувальне місце має бути за шириною не менше 3,5м і розташовуватись не далі ніж 40м від входу в будівлю [2].

Вимоги до будівлі

Будівлі таких комплексів мають відповідати функціональним, безпековим та естетичним вимогам на етапі проєктування. Вони мають бути зоновані так, щоб забезпечити зручний доступ до всіх приміщень цієї будівлі. Фізкультурно-оздоровчі споруди слід розміщувати в межах житлових територій мікрорайонів і кварталів із включенням критих споруд у структуру житлових будинків у якості вбудовано-прибудованих і прибудованих приміщень. Загалом у спортивно-оздоровчих комплексах основні приміщення, наприклад, спортивні зали, басейни та зали групових занять мають логічно поєднуватись з допоміжними приміщеннями – роздягальнями, санвузлами і т.д. Адміністративні та інші допоміжні приміщення слід розташувати у більш віддаленій частині будівлі, щоб не перешкоджати роботі персоналу. Особливу увагу слід приділити доступності для людей з обмеженими можливостями, створюючи безбар'єрне середовище за допомогою пандусів, ліфтів і широких проходів [2; 5; 8].

У громадських будівлях біля кожного зовнішнього входу до вестибюлів і сходових кліток обов'язково мають бути передбачені тамбури, які забезпечують тепловий і вітровий захист. Ширина тамбура повинна перевищувати ширину

дверного прорізу щонайменше на 0,15 м з кожного боку, а глибина повинна бути більшою за ширину полотна дверей мінімум на 0,2 м. При цьому мінімальна глибина тамбура не може бути меншою за 1,2 м [7; 1; 9].

Наявність ліфтів або інших підйомних механізмів є обов'язковою умовою для будівель, якщо різниця між позначками рівнів підлоги вхідного вестибюля та верхнього поверху (крім технічного) становить 13,2 м або більше. У разі меншої різниці необхідність у встановленні ліфтів визначається залежно від функціонального призначення громадської будівлі. Максимальна відстань від дверей найбільш віддаленого приміщення до найближчого пасажирського ліфта не повинна перевищувати 60 м. При цьому виходи з ліфтів необхідно проєктувати через ліфтовий хол [7; 1; 9].

Ухил пандусів на маршрутах переміщення людей залежить від їх розташування. Усередині будівлі або споруди він не повинен перевищувати 1:6, тоді як для зовнішніх пандусів цей показник становить максимум 1:8. Якщо пандус призначений для пересування осіб на кріслі колісному, допустимий ухил становить не більше 1:12. Ухил маршів сходів, які використовуються для евакуації, має бути не крутішим за 1:2. Для сходів, які ведуть у підвальні, цокольні та горищні приміщення, а також для маршів на поверхах, не призначених для евакуації, допускається ухил до 1:1,5 [7; 1].

Кількість сходинок у межах одного маршу між майданчиками повинна бути щонайменше 3 і не більше 16, за винятком криволінійних сходів. Для одномаршових сходів та маршів на перших поверхах дво- та тримаршових сходів допускається до 18 сходинок. Усі марші та майданчики повинні бути обладнані огородженням заввишки щонайменше 0,9 м з поручнями. Ширина сходових майданчиків має бути не меншою за ширину маршу. Для забезпечення належного рівня освітлення сходові клітки повинні мати природне освітлення через віконні прорізи у зовнішніх стінах, за винятком кліток у підвальних і цокольних поверхах. Зовнішні пожежні сходи слід розташовувати на відстані не більше 150 м одна від одної по периметру будівлі, крім головного фасаду [7; 1].

У спортивних і фізкультурно-оздоровчих спорудах повинні передбачатися буфети. У будівлях житлових кварталів (мікрорайонів) і житлових районів, а також в разі пропускної спроможності споруди менше 48 люд. за зміну буфети для тих, хто займається передбачаються за завданням на проєктування. В разі використання території спортивних комплексів для відпочинку населення з розміщенням на ній ресторанів, кафе, закусочних їх місткість не розраховується відповідно до правил місткості буфетів у спортивних спорудах [2].

Вимоги до інтер'єру

Інтер'єр таких комплексів має відповідати сучасним вимогам проєктування, бути функціональним та естетичним. У спортивних залах для створення енергійної атмосфери слід використовувати природне освітлення, в той час, як зону відпочинку слід наповнювати теплим і заспокійливим штучним освітленням. Покриття підлоги має бути не слизьким та надійним. На стіни додати якісну звукоізоляцію. Розташування меблів має бути ергономічним та забезпечувати комфорт як для персоналу так і для відвідувачів [10; 11].

Площу гардеробних для верхнього одягу за бар'єром слід приймати з розрахунку на одне місце не менше 0,08 $м^2$ коли використовують вішалки консольного типу, і 0,1 $м^2$, коли використовують звичайні та підвісні вішалки. Глибина гардеробної за бар'єром не повинна перевищувати 6 м. Між бар'єром та вішалками слід передбачати прохід не менше 1 м [7].

Коридори завдовжки понад 60 м необхідно розділяти перегородками та дверима, які повинні автоматично зачинятися. Ці елементи слід розташовувати на відстані не більше ніж 60 м одна від одної та від торців коридору. Приміщення санвузлів у громадських будівлях і спорудах необхідно облаштовувати на відстані не більше 75 м від найвіддаленішого місця постійного перебування людей [7].

Для багатоповерхових громадських споруд рекомендовано використовувати безкаркасні, каркасні, комбіновані конструктивні системи або блочні рішення. Для великопрогонових приміщень із залами доцільно застосовувати площинні конструкції, такі як балки, ферми різної форми, арки та

рами. Окрім цього, доцільним є використання сітчастих або просторових конструкцій, наприклад, куполів, склепінь, оболонок і вантових покриттів [7].

Якщо коридори освітлюються природним світлом лише з одного торця, їх довжина не повинна перевищувати 24 м. У разі освітлення з обох кінців максимальна довжина коридору може становити 48 м. Для довших коридорів необхідно передбачати світлові розширення, так звані "кармани". Відстань між такими світловими карманами не має перевищувати 24 м, а між карманом і вікном у торці коридору – 36 м [7].

У деяких випадках допустимо проєктувати приміщення без природного освітлення. До таких належать актові та конференц-зали, лекційні аудиторії, кулуари, торговельні площі магазинів, салони побутового обслуговування. Крім того, це можуть бути демонстраційні зали, спортивно-глядацькі майданчики, ковзанки, кімнати для інструкторів і тренерів, масажні кабінети, парильні, приміщення лазень сухого жару, а також автостоянки [7].

1.2. Функціонально-планувальна організація приміщень

Інтер’єри громадських споруд використовуються в цілому для громадського споживання продукту у різних його видах (матеріальних або нематеріальних). Тому весь внутрішній простір будівлі можна поділити на дві основні зони – для відвідувачів комплексу та для його обслуговуючого персоналу. Ці дві зони перетинаються у місцях, де клієнт отримує свою послугу або продукт. Саме тому при проєктуванні будівлі найчастіше саме ця зона є основним формоутворювальним чинником [12; 13].

У будь якому просторі завжди є ядро – домінанта, що відрізняється великим розміром та зачасту розташована у центрі будівлі. Ядру підпорядковуються допоміжні простори, що підвищують рівень комфорту відвідувачів та допомагають персоналу у наданні послуги, (наприклад: лобі, кухня, душові, роздягальні) [12; 14].

Головною задачею проєктування є найбільш вдале поєднання головного композиційного центру будівлі – найбільш важливого приміщення з іншими

допоміжними приміщеннями з мінімальним перетином потоків користувачів. Наприклад, роздягальні та душові повинні розташовуватися неподалік спортивних і басейнових зон, а адміністративна зона має бути зручною для персоналу і відвідувачів. Всі планувальні елементи можна розділити на групи наведені у (табл.1)

Табл. 1

Основні планувальні елементи та приклади

№	Приміщення	Приклади
1	Вхідні групи	Головні, службові, допоміжні, вестибюлі, гардеробні
2	Приміщення основного призначення	Спортивні зали, магазини, басейни, масажні кабінети, кімнати релаксації, кафе
3	Підсобні і допоміжні приміщення	Підсобки, кладові, кухні, вбиральні, роздягальні
4	Горизонтальні комунікації	Коридори, холи, фойє
5	Вертикальні комунікації	Сходи – головні, пожежні; ліфти

Основні правила функціонально-планувальної організації приміщень включають логічне зонування простору, дотримання правил ергономіки та державних норм щодо інклюзивності будівель і споруд.

В першу чергу необхідно забезпечити логічне та зручне зонування всього комплексу. Основна задача полягає в тому, щоб клієнти могли зручно пересуватись між усіма зонами комплексу. Такі зони, як тренажерні зали, басейни, спортивні майданчики, масажні кабінети повинні бути розташовані недалеко одна від одної, а також вдало поєднуватись з допоміжними приміщеннями. Адміністративні та технічні приміщення повинні розташовуватися в окремій частині комплексу, щоб не заважати основному функціонуванню закладу. Ті зони, які потребують додаткового забезпечення

комфорту, безпеки та тиші мають бути відокремлені та додатково звукоізольовані. Загалом усі приміщення комплексу мають бути поєднані таким чином, щоб клієнтам було зручно користуватись усіма послугами, які надає даний комплекс, а обслуговуючий персонал міг зручно та ефективно надавати ці послуги [2; 5].

Також не менш важливим аспектом є ергономіка в дизайні інтер'єру спортивно-оздоровчих комплексах. Усі приміщення мають бути спроєктовані з урахуванням користувачів різних вікових категорій і рівня фізичної підготовки. Дана мета досягається правильним розташуванням меблів, обладнання, наявності достатньої кількості місця для руху, а також особливу увагу слід приділити зручному пересуванню для людей з обмеженими можливостями. Для цього слід використовувати усі елементи безбар'єрного середовища, наприклад, пандуси, ліфти, широкі двері та проходи [5].

Головною особливістю спортивно-оздоровчого комплексу є поєднання в його структурі кількох функцій, одна з яких буде домінуючою, тоді як решта залишатимуться підпорядкованими. На основі цього формується кілька функціональних блоків, кожен з яких має автономне зонування приміщень [13].

Вестибюльна зона включає вхідну групу, що складається з тамбура, вестибюля (площею 9×12 м) із касою, гардеробом (12 м²), санвузлами та вертикальними комунікаціями. У цю групу входять також такі приміщення: касові кабіни, кабінет чергового адміністратора, гардероб за бар'єром, буфет або буфетна стійка, приміщення для зберігання інвентарю та меблів із допоміжними кімнатами, приміщення охорони та бюро перепусток. Усі вимоги до площі та обладнання цих приміщень визначаються згідно з ДБН [7].

Спортивна група об'єднує приміщення для занять спортом та оздоровлення. Серед них універсальний спортивний зал із роздягальнями та душовими, тренажерний зал і плавальний басейн. Ці приміщення повинні бути обладнані тренерськими кабінетами або обслуговуючими кімнатами, а також окремими душовими та роздягальнями. Розміри всіх приміщень мають

відповідати нормам ДБН В.2.2-13-2003 «Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди» [7; 15].

Кафе є обов'язковим компонентом комплексу. Воно включає такі зони: завантажувальну (9 м²), комору (8 м²), холодильні камери (6 м²), кухню (18 м²), 14 доготовочну (18 м²), роздавальну (8 м²), мийну (12 м²), сервізну (8 м²), хліборізку (6 м²), охолоджувальну камеру для відходів (4 м²), кімнату для персоналу (12 м²), гардеробну (по 10 м² для чоловічої та жіночої), душові та санвузли. Зал кафе повинен мати площу не менше 80 м². Окрім того, передбачаються кабінети для адміністрації, зокрема для директора (9 м²) і бухгалтера (9 м²) [7; 15].

Адміністративна зона включає приміщення для керівного складу: кабінет директора (12 м²), заступника директора (9 м²), адміністратора (9 м²), бухгалтерію (12 м²), плановий відділ (9 м²), адміністративно-господарську службу (16 м²). За потреби можна проєктувати окремий вхід для адміністративних приміщень і приміщень персоналу [7].

Інженерно-технічна група охоплює такі приміщення, як комори та склади, бойлерні, насосні для водопроводу та каналізації, вентиляційні камери, приміщення для кондиціонування повітря, машинні відділення ліфтів, а також електрощитові.

Усі ці функціональні групи повинні гармонійно поєднуватися в загальній структурі комплексу, забезпечуючи його ефективну експлуатацію та відповідність сучасним нормам проєктування.

У проєктуванні таких комплексів також важливе дотримання вимог пожежної безпеки та санітарних норм, що включає організацію ефективних евакуаційних шляхів і забезпечення належної вентиляції та освітлення [3; 16].

Також при плануванні приміщення слід звертати увагу на естетичну складову оскільки приємна атмосфера позитивно впливає на психологічний стан відвідувачів і загальне враження від перебування в комплексі. Природне освітлення, зручний та естетичний простір позитивно впливає на психологічний

стан відвідувачів, їх задоволеність та може підвищити ефективність їх тренувань, та загальне самопочуття.

1.3. Меблювання та обладнання приміщень

Правильний вибір меблів та обладнання є важливим елементом створення функціонального, комфортного та безпечного середовища у спортивно-оздоровчому комплексі. Особливості меблювання залежать від призначення кожного приміщення, а також сучасних вимог до ергономіки, естетики та безпеки [10].

Зони прийому та очікування. Вхідна група, що включає рецепцію, зону очікування та гардероб, повинна бути грамотно обладнана таким чином, щоб забезпечити комфорт для відвідувачів та ефективну роботу персоналу [6].

Рецепція зазвичай виконується у вигляді стійки зі спеціальними полицями для документів і техніки. Зона очікування повинна бути комфортною, оснащеною зручними сидіннями, такими як дивани або крісла, які легко чистяться та мають високу зносостійкість. У цих зонах також доречно розміщувати журнальні столики та інформаційні дошки, монітори чи інтерактивні екрани для навігації та інформування клієнтів. Вони повинні бути розташовані у видимих місцях, а їхні розміри й розташування відповідати ергономічним вимогам [2].

Гардероб у вхідній зоні повинен бути розташований так, щоб забезпечити зручний доступ до нього одразу після входу до комплексу. Він має бути обладнаний місткими шафками або гачками з розрахунком на пікову кількість відвідувачів, вони мають бути виготовлені з міцних матеріалів, стійких до механічних пошкоджень. Для громадських закладів гардероби зазвичай проєктуються на основі розрахунків із ДБН В.2.2-13:2003, розділ 6, який регламентує площу та кількість місць для зберігання верхнього одягу залежно від місткості комплексу [2].

У тренажерних залах спортивно-оздоровчих комплексів має бути кілька груп тренажерів та обладнання, кожне з яких відповідає за певну категорію

фізичних навантажень та тип тренувань. Основними групами тренажерів є кардіо, силові, функціональні, та тренажери для реабілітації. Кожна з цих груп спрямована на покращення певних аспектів фізичної підготовленості користувачів [6].

Кардіотренажери, такі як бігові доріжки, велотренажери та еліптичні тренажери, є необхідними для розвитку витривалості, покращення роботи серцево-судинної системи та спалювання калорій. Вони повинні бути достатньо різноманітними для того, щоб користувачі могли вибирати відповідно до своїх потреб, а також забезпечувати плавність руху та безпеку під час тренувань [2].

Силові тренажери, зокрема вільні ваги, слугують для опрацювання окремих груп м'язів. Вони повинні мати можливість налаштування під різні рівні навантаження. Важливо, щоб такі тренажери були простими в користуванні та забезпечували правильну техніку виконання вправ. Під час проєктування критично важливим є детальне вивчення необхідного вільного місця для кожного окремого тренажера і відповідне розміщення у залі задля уникнення травм серед користувачів [2; 15].

Функціональні тренажери, такі як гантелі, гирі, фітнес-стрічки та інші, забезпечують тренування для розвитку гнучкості, сили, координації та балансу. Вони дозволяють виконувати вправи з власною вагою та вільним рухом, що підходить для широкого спектру фізичних активностей. Для них важливо створити достатньо простору, щоб користувачі могли вільно рухатися та виконувати вправи безпечно. На одну людину слід виділяти від 3 до 6 $м^2$ вільного простору [2].

Тренажери для реабілітації, повинні бути оснащені спеціальними функціями, що дозволяють коригувати навантаження та враховувати особливості фізичного стану користувачів. Такі тренажери необхідні для створення умов і комплексного відновлення організму після травм чи хірургічних втручань [2: 6].

Меблювання роздягалень повинно включати такі елементи, як шафи для зберігання одягу, лави для сидіння, дзеркала, вентиляційні системи, а також

санітарно-гігієнічне обладнання. Мають бути передбачені окремі місця для чоловіків і жінок, зручні проходи та достатньо місця для комфортного переодягання [6].

Перш за все необхідно грамотно продумати планування роздягалень, щоб вони були безпечними та зручними. Мінімальна площа для кожної зони, як правило, складає не менше ніж 1,5 м² на одну людину, а для проходів між меблями повинна бути передбачена ширина не менше 0,9 м для безпечного руху. Для великих спортивно-оздоровчих комплексів ширина може бути збільшена, в залежності від кількості відвідувачів [2].

Одним з головних елементів меблювання є шафи для зберігання одягу. Вони повинні бути достатньо місткими для особистих речей відвідувачів та виготовленими з матеріалів, що стійкі до вологи та механічних пошкоджень. Згідно з вимогами ДБН В.2.2-13:2003, для кожного користувача повинна бути забезпечена окрема шафа з вішаком для верхнього одягу, полицями для особистих речей і місцем для взуття [2].

Лави або сидіння для зручності роздягання і взування також є важливою частиною меблювання роздягалень. Вони повинні бути стійкими до вологи та зручними для використання. Відстань між лавами має бути достатньою для забезпечення комфортного пересування. Лави можуть бути оснащені підсвіткою або мати антиковзні поверхні для підвищення безпеки. Також важливою є необхідність встановлення дзеркал, які мають бути достатньо великими і добре освітленими [2].

Одним із головних аспектів є належна вентиляція та дотримання санітарногігієнічних вимог. Вентиляційні системи повинні забезпечувати постійний обмін повітря, що дозволяє уникнути накопичення вологи і неприємних запахів. Згідно з нормами, необхідно забезпечити регулярне очищення, дезінфекцію меблів та обладнання для підтримання чистоти та гігієни в роздягальнях [2].

Специфіка меблювання для різних типів роздягалень. Меблювання роздягалень для чоловіків та жінок має свою специфіку. У чоловічих

роздягальнях достатньо наявності однієї великої зони для переодягання та душових, з шафами для одягу та лавами для сидіння. У жіночих роздягальнях можуть бути передбачені додаткові зони для індивідуального зберігання косметики або простору для переодягання в окремих кабінках. Це сприяє більш комфортному використанню простору і враховує приватність користувачів [2].

1.4. Види та прийоми освітлення спортивно-оздоровчих комплексів

Приміщення з постійним перебуванням людей повинно мати, як правило, природне освітлення. У спортивних спорудах застосовуються природне і штучне освітлення. Воно повинно відповідати наступним гігієнічним вимогам: бути достатнім за рівнем і рівномірністю, без відблисків; спектр штучного освітлення має наближатися до денного світла; штучне освітлення повинно бути рівномірним, не блимати. Одиниця освітленості - люкс (лк) - освітленість 1 $м^2$ поверхні, на яку падає і рівномірно розподіляється світловий потік в 1 люмен (одиниця світлового потоку). Пряме природне освітлення повинні мати спортивні зали, басейни, криті ковзанки, кабінети лікаря, службові приміщення [17; 18].

Світильники, що встановлюються в спортивних залах, повинні мати спеціальні захисні конструкції, що запобігти механічним пошкодженням. Лампи, які випромінюють промені м’якого білого кольору забезпечують оптимальний рівень видимості, а також не втомлюють органи зору. Для освітлення спортивних залів зазвичай використовують наступні типи світильників: люмінесцентні, метало- галогенні та світлодіодні. Світлодіодні прожектори для спортзалів забезпечують достатню яскравість і рівномірне розподілення світлового потоку. Окрім того, вони більш компактні, ніж метало галогенні й люмінесцентні лампи. Завдяки різноманітності форм світлодіодних світильників, їх можна органічно інтегрувати в інтер’єр спортивного залу і забезпечити необхідний рівень освітленості в окремих зонах [18].

Основний показник реального рівня природного освітлення спортивних споруд - коефіцієнт природного освітлення; це відношення освітленості

спортивних споруд у конкретній точці до рівня зовнішнього освітлення, виражений у відсотках [19].

У гігієнічній практиці застосовується такий показник як світловий коефіцієнт – відношення загальної площі вікон (без рам і віконних переплетень, у $м^2$) до загальної площі підлоги спортивної споруди ($м^2$). Для спортивних залів світловий коефіцієнт складає не менш як 1/6, для плавальних басейнів – 1/5-1/6, роздягалень, душових – 1/10-1/11 [19; 18].

Для штучного освітлення спортивних споруд застосовують люмінесцентні лампи. Освітленість спортивних будівель оцінюють горизонтальній, а в деяких випадках - і в вертикальній площинах. Максимальний рівень горизонтального освітлення спортивних залів, басейнів (на поверхні підлоги залу і поверхні води басейну) повинен бути відповідно не менше від 150 і 50 лк, спортивних арен - не менш як 1000 лк, трибун для глядачів - 500 лк. [17; 20]

Крім загальноприйнятих норм природного й штучного освітлення, у сучасному проєктуванні спортивно-оздоровчих споруд широко застосовуються адаптивні системи освітлення, що регулюють інтенсивність світла залежно від часу доби, наявності денного світла чи кількості людей у приміщенні. Це дозволяє не лише зменшити енергоспоживання, а й створити комфортне середовище для тренувань і відпочинку [18].

Окрему увагу приділяють акцентному освітленню зон, які потребують особливої уваги або мають іншу функцію: медичних кабінетів, масажних, зон релаксації. Тут часто використовують теплі світлодіодні світильники з регульованою яскравістю (в межах 200–500 лк), що сприяє зниженню психоемоційного напруження [21].

Ще одним ефективним прийомом в освітленні спортивно-оздоровчих комплексів є сценарне освітлення. Ця система дозволяє налаштовувати кілька заздалегідь визначених режимів освітлення відповідно до різних функціональних потреб приміщення. Наприклад, для ранкових тренувань може використовуватись яскраве біле світло (4000–5000 К) з високою освітленістю (до 500 лк), що сприяє активації організму. Для вечірніх занять його можна змінити

на тепліший спектр (2700–3000 К) із меншою яскравістю (близько 200–300 лк), щоб забезпечити комфорт і релаксацію [1; 21].

Універсальність сценарного освітлення особливо корисна в залах, що виконують кілька функцій протягом дня: наприклад, спортивна зала вранці може використовуватись для групових занять, удень – для дитячих тренувань, а ввечері – для йоги або лекцій з оздоровлення. Кожна з цих активностей потребує індивідуальних параметрів освітлення, і сценарне керування дозволяє перемикатися між ними натисканням однієї кнопки або автоматично – за розкладом [18].

Для реалізації такого підходу використовуються інтелектуальні системи керування освітленням на базі технологій DALI (Digital Addressable Lighting Interface) або KNX (розумна автоматизація будівель). Вони дозволяють не лише зберігати світлові сценарії, але й інтегрувати освітлення з іншими системами будівлі – наприклад, вентиляцією чи аудіообладнанням. Це значно підвищує енергоефективність, а також забезпечує гнучке та адаптивне середовище відповідно до функціональних потреб і добових ритмів користувачів [22].

1.5. Інклюзивність приміщень у спортивно-оздоровчому комплексі

Інклюзивність у проєктуванні спортивно-оздоровчого комплексу є однією з ключових вимог, що забезпечує доступність для всіх груп населення, включаючи людей з обмеженими фізичними можливостями. Такий підхід сприяє соціальній інтеграції, рівності можливостей та комфорту всіх користувачів. Основними принципами інклюзивного дизайну є універсальність, зручність і безпечність простору [23].

Основні вимоги до інклюзивного проєктування: вхід до спортивно-оздоровчого комплексу повинен бути облаштований таким чином, щоб люди на кріслах колісних, батьки з дитячими візками та інші маломобільні групи населення мали зручний доступ. Обов’язковим є наявність пандусів із кутом нахилу не більше 5%, обладнаних поручнями на висоті 0,7–0,9 м. Ширина дверей

при вході повинна становити не менше 0,9 м, щоб забезпечити комфортне проходження крісел колісних [2; 25].

Фойє повинно бути просторим для зручного пересування всіх відвідувачів. Стійка рецепції повинна бути функціональною, зручною для співробітників та доступною для всіх категорій відвідувачів, включно з людьми з обмеженими можливостями. Згідно з ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд», частина стійки має бути зниженою (на висоті 85 см) для зручності людей на кріслах колісних. Матеріали, з яких виготовлена стійка, повинні бути зносостійкими, легко очищуваними, а також стійкими до механічних пошкоджень [26; 5].

На шляхах руху маломобільних груп населення (МГН) не дозволяється встановлювати двері, що гойдаються на завісах, а також обертові двері. У випадках, коли встановлення таких дверей є необхідним, вони повинні мати примусове відкривання за допомогою вимикача. Вимикач слід розміщувати поруч із дверима на доступній для користувачів в інвалідних візках висоті — 0,75–0,80 м, а для відкривання дверей ногою, тростиною чи милицею – додатково на висоті 0,30 м. Рекомендований діаметр кнопки-вимикача – не менше 0,15 м. Рекомендується використовувати двері на завісах однобічної дії, оснащені фіксаторами у положеннях «відчинено» та «зачинено». Також доцільно застосовувати двері, які мають затримку автоматичного зачинення тривалістю не менше 5 секунд. Максимальне зусилля для відкривання будь-яких дверей не повинно перевищувати 3 кг [5; 25].

Вхідна зона має включати наявність широких проходів (не менше 1,5 м), простору для розвороту крісел колісних, а також доступних сидінь та інтерактивних елементів на зручній висоті. Обов’язковою умовою є наявність санітарних вузлів, адаптованих для маломобільних груп населення. Ширина дверей таких приміщень повинна бути не меншою за 0,9 м, а площа забезпечувати можливість розвороту крісла колісного (мінімум 1,5 × 1,5 м). Обладнання має включати поручні біля унітазів і раковин, а змішувачі повинні бути сенсорними або важільними для зручності використання. У роздягальнях

необхідно передбачити окремі кабінки, адаптовані для маломобільних людей. Ці кабінки мають бути обладнані поручнями, широкими дверима та місцем для помічника, якщо це необхідно. Душові кімнати повинні мати безпороговий доступ, антиковзке покриття підлоги, сидіння та поручні для безпеки. Мінімальна площа адаптованої душової – 1,5 × 1,5 м [5; 25].

Простір тренажерних залів повинен бути спроєктований таким чином, щоб забезпечити вільне пересування людей на кріслах колісних. Для цього необхідно залишати проходи шириною не менше 1,2 метра між тренажерами або іншими елементами обладнання, щоб забезпечити комфортний рух без перешкод. Крім того, має бути передбачено вільний доступ до аварійних виходів. Вони повинні бути обладнані дверима шириною не менше 0,9 метра, з можливістю їх легкого відкривання для людей з обмеженими можливостями. Підлога в залі повинна бути рівною, без порогів, із покриттям, що запобігає ковзанню [5; 25].

Щоб врахувати потреби людей із вадами зору та слуху використовується система тактильної навігації, що включає тактильні доріжки на підлозі, маркування обладнання шрифтом Брайля та інформаційні табло з великими контрастними шрифтами. Аудіоінструкції можуть використовуватися для орієнтування у просторі та забезпечення додаткової допомоги [5].

У спортивному залі необхідно встановлювати тренажери, адаптовані для використання людьми з обмеженими фізичними можливостями. До таких тренажерів належать пристрої з регульованою висотою сидіння, ручними важелями або педалями, які дозволяють тренуватися сидячи. Наприклад, велотренажери з низькою рамою, що забезпечує легкий доступ, або універсальні тренажери, де можна виконувати вправи як у сидячому, так і в стоячому положенні. Особливо важливо передбачити зону для функціональних тренувань, де будуть доступні спеціалізовані комплекти гантелей, штанг і лавок, адаптованих для використання людьми з фізичними обмеженнями. Тренажери мають бути розташовані таким чином, щоб забезпечити легкий доступ і можливість використання без додаткової допомоги [5; 27].

Обладнання, яке використовується у залах для групових занять, має відповідати широкому спектру потреб відвідувачів із різними фізичними можливостями. Його вибір ґрунтується на принципах доступності, адаптивності та безпеки, що дозволяє кожному користувачеві комфортно брати участь у заняттях. Особлива увага приділяється можливості індивідуального налаштування обладнання для забезпечення максимальної ефективності вправ та мінімізації ризиків травм [28].

Для людей із порушеннями опорно-рухового апарату використовуються тренажери з регульованими параметрами. Наприклад, силові тренажери повинні мати можливість змінити висоту сидіння та підтримуючі ремені, що забезпечують стабільність під час виконання вправ. Також важливо, щоб такими тренажерами можна було користуватись із крісла колісного без необхідності сторонньої допомоги [28].

Кардіотренажери, такі як велосипеди чи бігові доріжки, повинні мати низьку посадкову платформу або можливість використання без необхідності пересаджування з крісла колісного. У багатьох сучасних моделях передбачені сенсорні ручки для вимірювання пульсу, що дає можливість користувачам контролювати інтенсивність тренувань [28].

Зали повинні бути оснащені стійками та поручнями, які допомагають підтримувати рівновагу під час виконання вправ. Поручні розташовуються вздовж стін та у спеціально виділених зонах для вправ на баланс. Вони мають бути виготовлені з неслизького матеріалу та встановлені на висоті, зручній для більшості користувачів (70–90 см) [28].

Для виконання вправ на гнучкість і розтяжку використовуються мати із захисним покриттям, яке запобігає ковзанню. У деяких випадках можна використовувати мати з ручками або петлями для захоплення, що полегшує їх використання людьми з порушеннями рухової функції [28].

У залах також має бути представлено універсальне обладнання, що підходить для різних типів тренувань. Наприклад, фітболи, які можуть використовуватися для занять на гнучкість або укріплення м’язів, повинні мати

протиковзке покриття. Гумові еспандери та стрічки для вправ мають бути доступні в різних ступенях жорсткості, щоб забезпечити необхідний рівень опору для кожного користувача. Важливим є також наявність тренувальних лавок із регульованим кутом нахилу спинки, що дозволяє адаптувати їх під конкретні потреби. Такі лавки можуть використовуватися як для силових тренувань, так і для реабілітаційних вправ [28].

Для людей із сенсорними порушеннями (наприклад, втрата зору чи слуху) в залі можуть бути передбачені додаткові засоби: тактильні поверхні для підлоги, які допомагають орієнтуватися у просторі, або візуальні сигнали, які дублюють аудіоінструкції тренера. Спеціальні сенсорні м’ячі або панелі з різними текстурами можуть використовуватися для стимуляції тактильного сприйняття та розвитку моторики [28].

Важливим аспектом є раціональне розташування обладнання в залі. Відстань між тренажерами має бути не менше 1,5 метра, щоб забезпечити вільний прохід для людей у кріслах колісних або з іншими допоміжними засобами. Таке зонування дозволяє уникнути скупчення користувачів і підвищує загальний рівень безпеки [15].

У сучасних залах для групових занять дедалі частіше використовуються інтерактивні технології, такі як сенсорні екрани або віртуальні тренери. Такі системи можуть бути адаптовані для користувачів із різними фізичними можливостями, надаючи інструкції зрозумілою мовою, із використанням великих шрифтів і контрастних кольорів [28].

Інклюзивний дизайн має безліч переваг і сприяє створенню простору, доступного для всіх, незалежно від фізичних можливостей. Такий підхід не лише відповідає законодавчим вимогам, а й демонструє соціальну відповідальність власників спортивно-оздоровчих комплексів. Зручність, безпека та комфорт забезпечують позитивний досвід для відвідувачів і підвищують їхню лояльність [23; 24].

1.6. Аналіз реалізованого досвіду проєктування спортивно-оздоровчих комплексів

У цьому пункті буде здійснено аналіз аналогів спортивно-оздоровчих комплексів, що дозволить виявити основні закономірності та традиції проєктування подібних закладів, враховуючи як функціональні, так і естетичні особливості. Дослідження просторової організації подібних об’єктів допоможе визначити найбільш ефективні рішення, які можуть бути адаптовані та використані у процесі розробки власного дизайн проєкту. Крім того, огляд існуючих тенденцій у створенні таких комплексів дозволить глибше зрозуміти сучасні підходи до формування гармонійного та комфортного середовища.

Ретельний аналіз обраних об’єктів та практичного досвіду їхнього проєктування дасть змогу зосередитися на ключових елементах дизайну, функціональних рішеннях та їхньому впливі на комфорт і безпеку користувачів. Особливу увагу буде приділено організації зон для фізичних тренувань, реабілітації та відпочинку, впровадженню сучасного обладнання, а також використанню новітніх технологій, спрямованих на підвищення ефективності простору [29].

Приклади подібних закладів:

Національний центр реабілітації та здоров’я, Київ, Україна

Це сучасний медичний центр, що працює на базі Національної служби здоров’я України та є повністю безкоштовним. Заклад спеціалізується на реабілітації дітей та дорослих після інсультів, спинальних та черепно-мозкових травм, операцій різного рівня складності та різноманітних вадах опорно-рухового апарату.

Центр оснащено усіма необхідними сучасними тренажерами для комплексної допомоги у відновленні опорно-рухового апарату людини. Саме цей заклад має в арсеналі такі тренажери:

– підвісна система для відновлення ходи – спеціальне пристосування з підтримуючим ременем, яке допомагає пацієнтам тренувати рівновагу та рухливість.

– бруси для ходьби – використовуються для реабілітації після травм та інсультів, дозволяючи пацієнтам поступово відновлювати здатність до самостійного пересування.

– сходи з пандусом – важливий елемент тренувань для розвитку координації та сили нижніх кінцівок.

– тренажер для відновлення рухливості рук – механізм із ручками та роликами для тренування дрібної моторики та зміцнення м’язів рук.

– спеціалізоване обладнання для тренування ніг і спини – воно використовується для зміцнення м’язів нижніх кінцівок та підтримки правильної постави.

Загалом центр побудовано з дотриманням усіх необхідних норм для зручності пересування людей з особливими потребами. Як декор присутні настінні малюнки у дитячій кімнаті, а також кольорові акценти у вигляді фарбованої стіни [30].

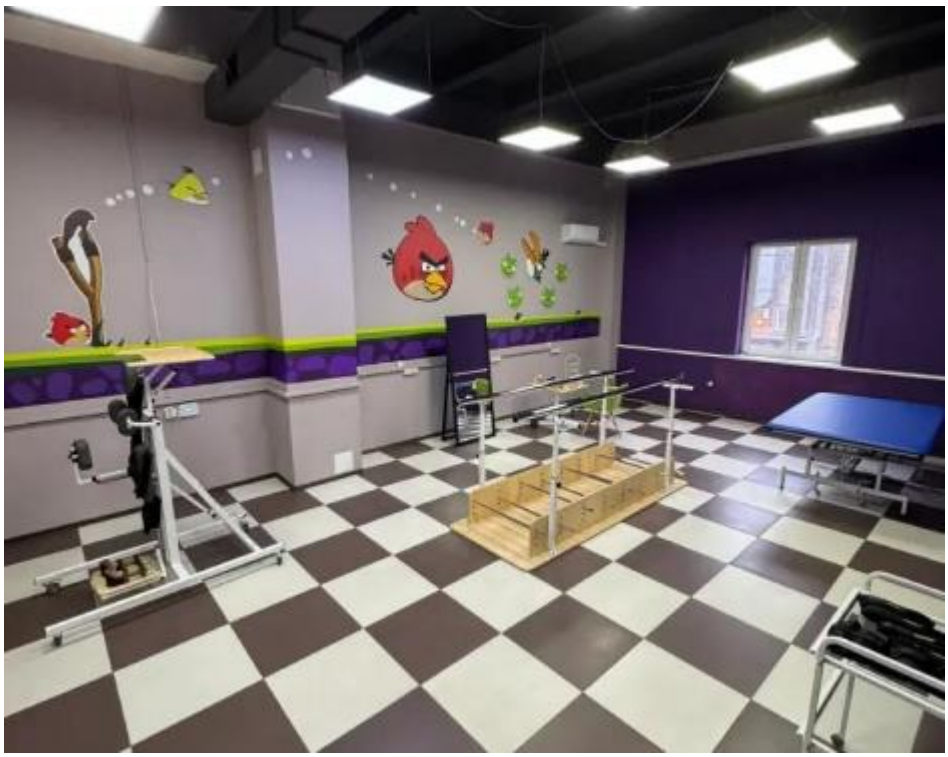

Рис. 1.1. Дизайн центру реабілітації у Києві

Центр мистецтва реабілітації «Реарт»

Центр реабілітації «РЕАРТ» у Києві — провідна установа, що надає комплексні послуги з відновлення після інсультів, черепно-мозкових травм та захворювань периферичної нервової системи. «РЕАРТ» пропонує ефективні рішення для реабілітації пацієнтів різного віку та рівня тяжкості захворювань, працює з усіма пацієнтами, окрім декомпенсованих соматично хворих та надає послуги всім пацієнтам, які потребують відновлення рухових, сенсорних, когнітивних функцій та мови незалежно від виду та типу хвороби або травми.

Має в арсеналі все необхідне сучасне обладнання для реабілітації: бігові доріжки, стельові підйомники, вертикалізатори, паралельні бруси з перешкодами та інше. Також у «Реарт» є можливість стаціонарного перебування та лікування. Центр розраховано на 22 хворих. Перебування передбачає розміщення по 1 або 2 хворих. У кімнатах наявні повноцінні функціональні ліжка, які мають електричне регулювання спинки, колінного згину і висоти та все необхідне для комфортного індивідуального перебування [31].

Рис. 1.2. Обладнання у центрі мистецтва реабілітації «Реарт»

Мережа фітнес клубів «Sport Life», Україна

Мережа фітнес-клубів Sport Life є однією з провідних в Україні, пропонуючи широкий спектр послуг для підтримки здоров'я та фізичної форми. Основний напрямок – це силові тренування на тренажерах, а також присутня велика кількість додаткових тренувань такі, як: кросфіт, сквош, бокс, стретчинг, йога, сайкл, пілатес, степ-аеробіка, TRX. Також у багатьох клубах наявні басейни та спа зона з різноманітними лазнями та кабінетами масажу.

По всій мережі інтер’єр сплановано приблизно однаково. Відвідувачів зустрічає вхідна група з рецепцією, де можна отримати всю необхідну інформацію та ключі від шафи. Тренажерні зали обладнані 15 сучасними тренажерами, що для зручності розділені на різні зони по групам м’язів. Просторі зали для групових занять призначені для занять фітнесом, йоги, пілатесу та інших групових програм. Басейни оснащені всім необхідним інвентарем для заходів безпеки, а роздягальні з душовими забезпечують комфортні умови для переодягання та гігієни.

У клубах використовується високоякісне обладнання від провідних світових виробників. Меблі в зонах відпочинку та рецепції відповідають загальному стилю інтер'єру, створюючи затишну атмосферу.

Загалом, Sport Life пропонує продуману функціональну організацію простору, сучасне обладнання та стильний дизайн, що забезпечує комфортні умови для занять спортом та відпочинку [32].

Рис. 1.3. Спортивний клуб «Sport life Республіка»

IRR - Établissement de Nancy - Louis-Pierquin, Нансі, Франція

Це сучасний реабілітаційний центр, що спеціалізується на фізичному відновленні пацієнтів після травм, операцій та хронічних захворювань опорно-рухового апарату. Він поєднує передові медичні технології з інноваційними рішеннями у сфері архітектури та дизайну інтер'єру, створюючи простір, що ефективно сприяє як фізичному, так і психологічному відновленню. Однією з ключових особливостей центру є біофільний дизайн, який спрямований на інтеграцію природних елементів у внутрішнє середовище. Завдяки великим вікнам приміщення насичені природним світлом, що дозволяє пацієнтам споглядати навколишній ландшафт. Використання зелених насаджень всередині приміщень сприяє релаксації та зниженню рівня стресу під час реабілітації. Функціонально простір організовано таким чином, щоб забезпечити максимальну доступність для пацієнтів з різними рівнями мобільності. Центр

включає зони для індивідуальних та групових занять, адаптивні тренажерні зали, кабінети фізіотерапії, басейни для гідротерапії та спеціалізовані кімнати для ерготерапії. Коридори та сполучні приміщення є достатньо широкими, що дозволяє комфортно пересуватися на візках та з ходунками.

Щодо матеріалів та кольорової гами, інтер’єр виконано у спокійних нейтральних тонах із акцентами природного дерева, що надає відчуття затишку та спокою. Також використані тактильні покриття для людей з порушеннями зору. Особливу увагу приділено акустичному комфорту, щоб зменшити рівень шуму у загальних зонах, що важливо для концентрації та психологічного комфорту пацієнтів [33].

Рис. 1.4. Будівля закладу «IRR - Établissement de Nancy - Louis-Pierquin»

Tsarsky city resort, Київ, Україна

Заклад є одним із найпрестижніших фітнес- та SPA-комплексів України, що поєднує в собі сучасні технології оздоровлення, реабілітації та комфорту. Його інфраструктура відповідає найвищим стандартам, забезпечуючи комплексний підхід до підтримки здоров'я та відновлення організму.

Tsarsky city resort має чітку та логічну зональну організацію, що забезпечує максимальний комфорт відвідувачів: фітнес-зона включає тренажерний зал, обладнаний новітніми кардіо- та силовими тренажерами, а також окремі простори для функціональних тренувань.

Зона SPA та Wellness містить різноманітні види саун, хамам, гідротерапевтичні басейни та релакс-зони. Басейни включають відкриті та закриті варіанти, що створюють умови для цілорічного плавання. Реабілітаційні зони обладнані сучасною фізіотерапевтичною апаратурою, що дозволяє проводити терапевтичні процедури для відновлення після травм. Ресторани та лаунж-зони пропонують здорове харчування та комфортабельні місця для відпочинку після тренувань.

З матеріалів використовуються натуральний камінь, мармур, дерево та скло, що створює відчуття розкоші та естетичної гармонії. Завдяки поєднанню м’якого природного та стильного штучного освітлення створюється приємна розслаблююча атмосфера.

Tsarsky city resort є еталонним прикладом поєднання фітнесу, реабілітації та преміального відпочинку. Організація простору, якість обладнання та стильовий дизайн роблять його одним із найкращих оздоровчих комплексів в Україні. Завдяки поєднанню естетики та високих технологій центр забезпечує ідеальні умови для тренувань, релаксації та загального покращення здоров’я [34].

Рис. 1.5. Інтер’єр «Tsarsky city resort»

Висновки до розділу 1

У межах першого розділу було розглянуто комплексний підхід до проєктування спортивно-оздоровчих комплексів, що включає в себе як загальні проєктні вимоги, так і спеціалізовані рішення, зокрема щодо планування, меблювання, освітлення, інклюзивності та аналізу прикладів реалізованих об’єктів. Усі ці аспекти мають ключове значення для створення повноцінного середовища, яке не лише відповідає функціональним і нормативним вимогам, а й сприяє фізичному та психологічному комфорту користувачів.

Загальні принципи проєктування спортивно-оздоровчих споруд передбачають функціональну гнучкість, чітке зонування та логістичну доцільність переміщення людей між зонами (тренування, реабілітація, обслуговування, відпочинок). Відповідна організація простору забезпечує безпеку, інтуїтивну навігацію, скорочення часу пересування та ефективне використання площ.

У межах функціонально-планувальної організації приміщень важливо враховувати специфіку різних типів фізичної активності — від силових тренувань до реабілітаційних занять. Комплекси нового покоління прагнуть до універсальності, передбачаючи змінне функціональне навантаження в залежності від розкладу та контингенту користувачів. Поряд із цим проєкти повинні враховувати вимоги з акустики, освітленості, вентиляції, температурного режиму для кожної зони.

Меблювання та технічне оснащення приміщень розглядається не лише як функціональний елемент, а й як інструмент, який сприяє ергономіці, гігієнічності та візуальній цілісності простору. Особливої уваги потребують приміщення для людей з обмеженими можливостями – облаштування безпорогових входів, занижених раковин, поручнів, адаптованих шаф та душових кабін.

Ще одним критично важливим фактором є освітлення. У сучасних умовах традиційне природне та штучне освітлення доповнюється інтелектуальними системами сценарного керування, що підлаштовуються до ритмів діяльності та

часу доби. Такий підхід не лише сприяє енергоефективності, а й має безпосередній вплив на психоемоційний стан відвідувачів.

На основі проведеного аналізу українських та закордонних аналогів спортивно-оздоровчих комплексів можна побачити спільні риси у їхній функціональній організації, архітектурному підході та соціальній спрямованості. Всі вони орієнтовані на створення доступного, інклюзивного та комфортного простору для людей різного віку, фізичних можливостей і потреб – як для повсякденного фізичного розвитку, так і для реабілітації після травм чи психологічного навантаження. У проєктуванні активно використовуються принципи мультифункціональності, зонування, природного освітлення, застосовуються ергономічні матеріали та сучасне реабілітаційне обладнання.

Серед спільних характеристик аналізованих об’єктів – наявність просторих залів для групових занять, окремих приміщень для індивідуальної реабілітації, зон відпочинку, душових та роздягалень, а також простору для соціалізації (кав’ярень, терас, рекреаційних зон). Особливу увагу приділено інклюзивності: створюються безбар’єрні маршрути, адаптивне обладнання, а також умови для психоемоційної підтримки. Це слід взяти до уваги при проєктуванні сучасного спортивно-оздоровчого комплексу, зважаючи на потребу не лише в оздоровленні, а й у комплексному відновленні людини як цілісної особистості.

РОЗДІЛ 2 ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ПРИМІЩЕНЬ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ

2.1 Загальна характеристика об'єкту проєктування

Для дизайн-проєктування було обрано офісне приміщення у бізнес-центрі Park avenue VIP.

Загальна характеристика середовища: бізнес-центр має зручне розташування 15 хвилин до центру міста, а також знаходиться недалеко від метро та інших транспортних вузлів та має всю необхідну інфраструктуру поруч. Точна адреса приміщення: Україна, Київська область, м. Київ, просп. Голосіївский, 60.

а) 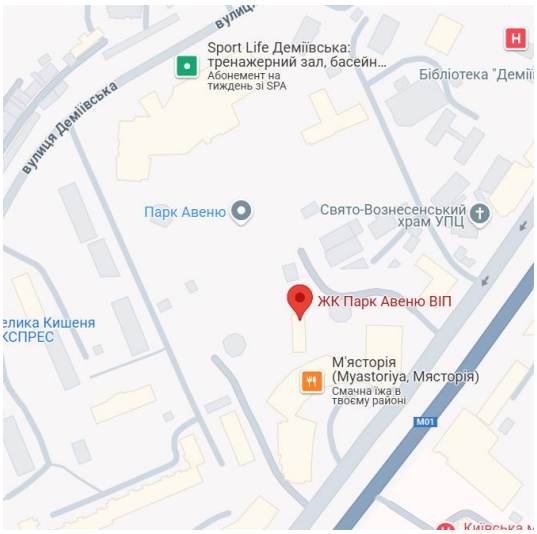

б) 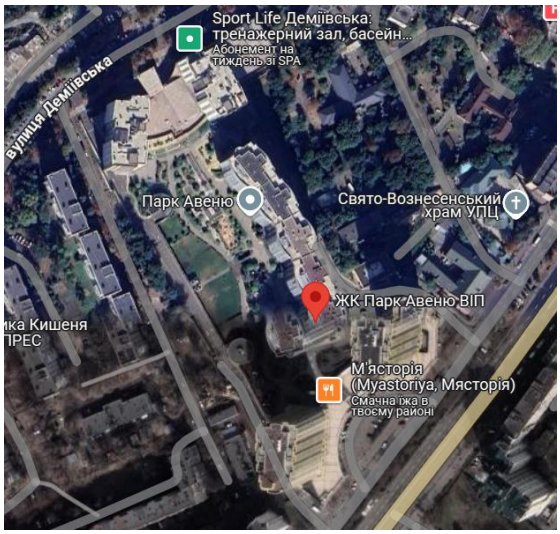

Рис. 2.1. Місцезнаходження об'єкта на карті:
а) розташування об'єкта на карті міста; б) фото зі супутника

Загальна площа приміщення: 1174,36 м^2. Будівництво комплексу було завершено у 2010 році забудовником Seven Hills. Обране приміщення знаходиться на третьому поверсі бізнес-центру. Знаходиться на території Park Avenue VIP — з закритим двором під цілодобовою охороною. Власний вхід зі сторони Деміївської. Конструктивна схема – каркасна (колони з балками). Територія комплексу обмежена вулицею Деміївською та Голосіївським проспектом.

Переваги та недоліки об’єкту. Серед переваг приміщення зручне розташування та хороша транспортна розв’язка, великі панорамні вікна дають велику кількість природного світла, а також квадратура приміщення дозволяє розмістити усі необхідні зали для комфортних занять. До недоліків можна віднести розташування приміщення на 3 поверсі, що унеможливлює проєктування басейну у закладі, а також наявність поруч частково схожого закладу – Sport Life.

Рис. 2.2 Вхідна група комплексу

2.2. Вихідні дані та технічне завдання до проєктування інтер’єру

Вихідні дані. Для розробки дизайн-проєкту інтер’єру спортивно-оздоровчого комплексу було обрано приміщення у бізнес-центрі Park Avenue VIP. Загальна площа приміщення становить – 1174,36 m2. Висота стелі – 4000 мм. Приміщення знаходиться на 3 поверсі бізнес-центру, на поверх ведуть двоє сходів, а також два ліфта [35].

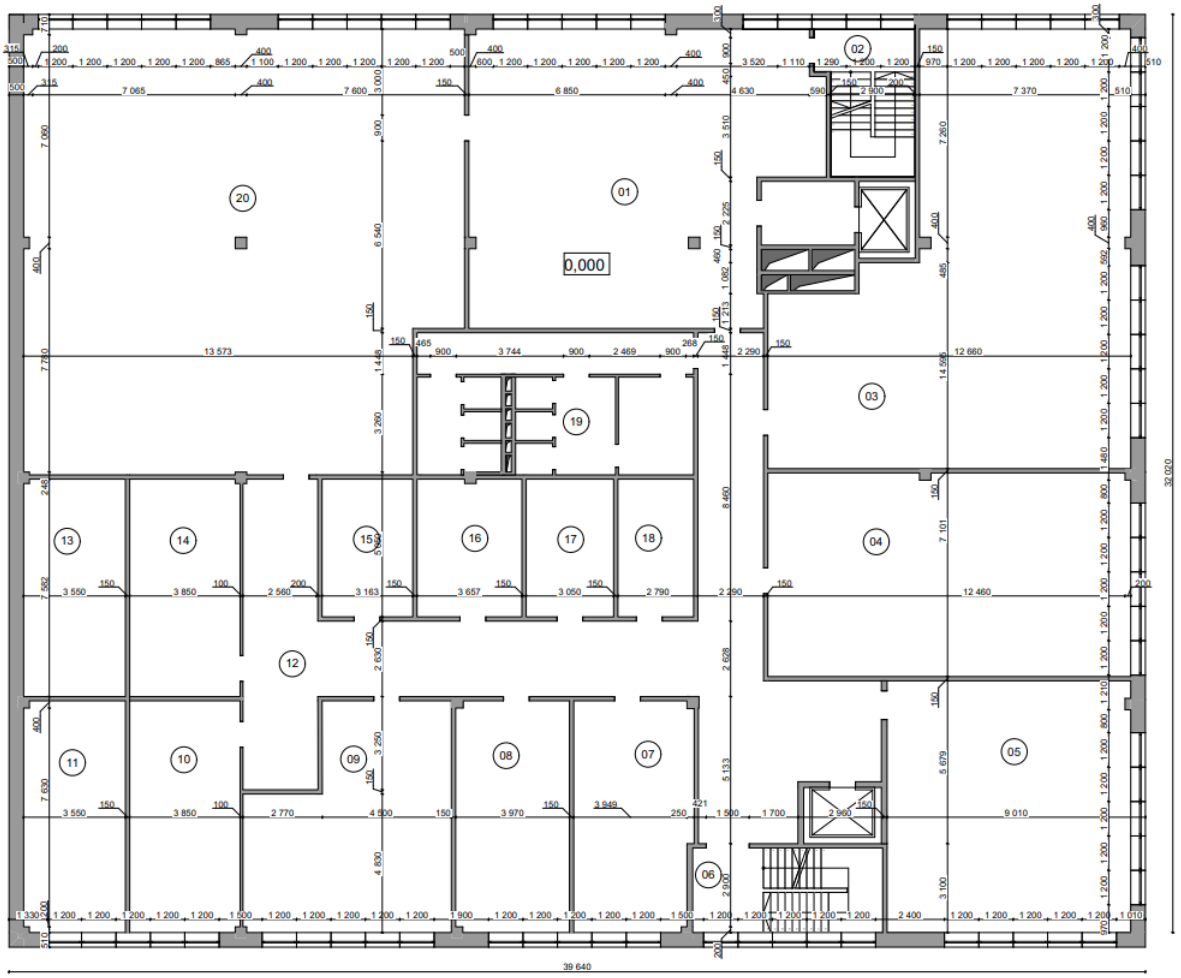

Рис. 2.3. Обмірний план об’єкту проєктування

Технічне завдання. Розробити дизайн-проєкт для спортивно-оздоровчого комплексу площею 1174,36 m2.

Проєктований комплекс буде поєднувати функції класичного спортивного центру та реабілітаційного закладу для осіб, які постраждали від війни, а також інших груп користувачів, що потребують спеціальних умов для оздоровлення та фізичної активності. Об'єкт має відповідати сучасним стандартам безбар’єрності, ергономіки та екологічності.

Функціонально-планувальна організація об’єкта.

В проєкті необхідно передбачити:

- Вхідну групу з рецепцією;
- Роздягальні та санвузли;
- Тренажерна зала;

- Зали для групових тренувань;
- Зали для занять із реабілітологом;
- Масажні кабінети
- Кафе.

Усі ці приміщення в комплексі допоможуть створити комфортний заклад з усіма необхідними складовими для спорту та реабілітації.

2.3. Обґрунтування концепції дизайн-проєкту спортивно-оздоровчого комплексу

Вплив простору на людину. Просторове середовище спортивно-оздоровчого комплексу відіграє ключову роль у формуванні емоційного стану відвідувачів та ефективності їхнього перебування у закладі. Особливої уваги заслуговує психологічний комфорт, адже об’єкт розрахований не лише на загальне оздоровлення, а й на реабілітацію осіб, які постраждали внаслідок війни. Зважаючи на це, загальний настрій інтер’єру було вирішено зробити спокійним, стриманим і врівноваженим, без використання надто яскравих чи агресивних кольорів, що зазвичай домінують у спортивних інтер’єрах. Такий підхід сприяє створенню атмосфери безпеки, підтримки та внутрішнього балансу, що є особливо важливим для людей, які пережили фізичну або емоційну травму. Окрім того, комфортне зонування, правильна організація руху та достатній простір між елементами обладнання дозволяють уникнути перевантаженості простору, що позитивно впливає на загальне самопочуття та сприяє зосередженню на фізичній активності [36; 37; 38].

Функціональне зонування. У рамках проєктування спортивно-оздоровчого комплексу було прийнято рішення переосмислити існуюче планування будівлі з урахуванням сучасних вимог до функціональності та просторової організації. Початково приміщення характеризувалося великою кількістю невеликих кімнат, що не відповідало потребам закладу такого типу. У процесі формування технічного завдання передбачено трансформацію простору шляхом об’єднання дрібних приміщень у більші за площею зали, які будуть

адаптовані для проведення різних видів тренувань та реабілітаційних заходів. Такий підхід дозволяє створити відкриті, візуально легкі простори, сприятливі для фізичної активності, а також забезпечує кращу ергономіку, доступність та комфорт для відвідувачів з різними потребами [13].

З метою раціонального зонування простору та забезпечення зручної логістики для відвідувачів, було прийнято рішення розмістити блоки санвузлів та роздягалень у центральній частині приміщення. Таке планувальне рішення дозволяє скоротити відстань до функціонально важливих зон комплексу та полегшити доступ із будь-якої точки будівлі. Водночас, тренувальні зали, зона кафе, кімнати для відпочинку та інші приміщення було розміщено по периметру споруди, ближче до вікон, що забезпечує природне освітлення, візуальний контакт із зовнішнім середовищем та психологічний комфорт під час перебування у просторі [13; 39].

Художньо-стильове рішення. Під час проєктування інтер’єру спортивно-оздоровчого комплексу буде обрано сучасний мінімалістичний стиль з елементами біофілії, який відповідає актуальним тенденціям дизайну інклюзивних та реабілітаційних просторів. Такий підхід дозволить сформувати естетично виважене середовище, що сприяє психологічному комфорту, зниженню рівня тривожності та покращенню загального самопочуття відвідувачів. Мінімалізм у поєднанні з природними матеріалами допомагає уникнути візуального перевантаження, що є особливо важливим для приміщень, у яких люди перебувають тривалий час у стані фізичної або емоційної концентрації [33; 40].

Планується використовувати натуральні текстури дерева, каменю, м’яких тканин у світлих теплих відтінках. Таке рішення ґрунтується на дослідженнях, які свідчать, що природні кольори й матеріали сприяють зниженню стресу, пришвидшенню реабілітації та покращенню когнітивної активності. Особливу роль відіграватиме денне світло, тому зони відпочинку та зали для групових занять буде розташовано переважно біля вікон, а загальне освітлення планується м’яким і розсіяним [41].

Об’ємно-просторове рішення передбачає використання округлих форм, зрізаних кутів, м’яких меблів та вбудованих світильників, що разом створюватимуть атмосферу безпеки й гармонії. Декоративність інтер’єру буде стриманою, з акцентом на тактильність матеріалів, а не на яскраві візуальні елементи. Рослини та живі текстури стануть важливими акцентами, які не лише покращуватимуть мікроклімат, а й підсилюватимуть зв’язок з природою — ключовий принцип біофільного дизайну [42].

Зважаючи на все вищезазначене було зроблено стильовий колаж, щоб наочно продемонструвати поєднання кольорів та матеріалів. (рис. 2.4.)

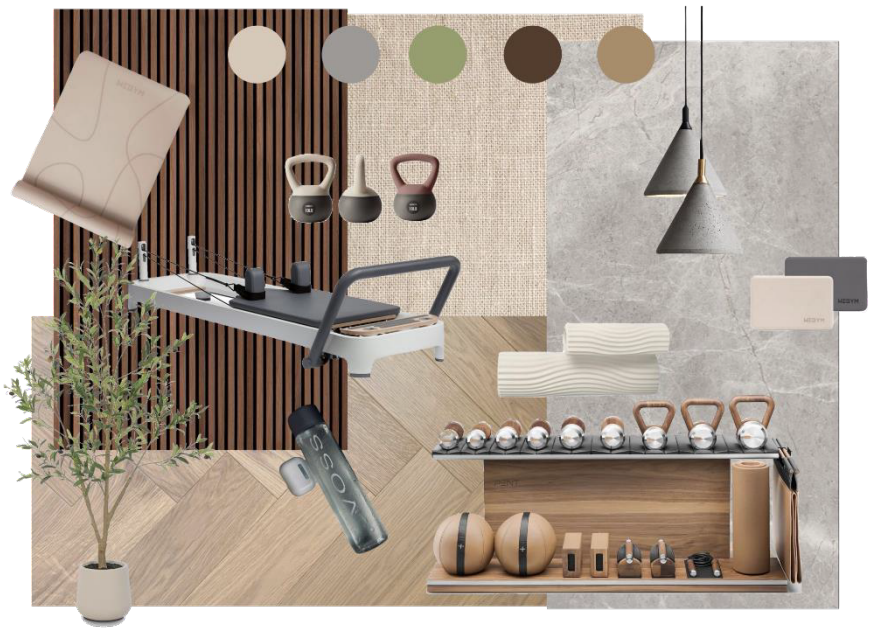

Рис. 2.4. Стилістичний колаж, як приклад стилістичного рішення дизайну спортивно-оздоровчого комплексу

Матеріали покриттів приміщення. Особлива увага приділяється вибору оздоблювальних матеріалів, які мають відповідати вимогам зносостійкості, вологостійкості та простоти догляду. Усі матеріали мають забезпечувати довговічність експлуатації, а також підтримувати загальну стилістичну концепцію інтер’єру.

Підлогу в усіх приміщеннях комплексу заплановано виконати з керамогранітної плитки. Цей матеріал обрано через його високу міцність, водостійкість, стійкість до стирання та легкість у прибиранні, що є особливо

актуальним для просторів з інтенсивним рухом та можливим контактом з вологою (душові, санвузли, вхідна зона тощо).

Для оздоблення стелі передбачається використання гіпсокартонних конструкцій, пофарбованих білою матовою фарбою. Таке рішення дозволить створити візуально легкий, нейтральний фон, а також забезпечити зручність у монтажі освітлювальних приладів та вентиляційних систем. У деяких приміщеннях, таких як рецепція, зона відпочинку або кафе, заплановано додатково використовувати декоративні дерев'яні рейки на стелі. Вони не тільки візуально збагачують простір, а й допомагають зонувати приміщення, підтримуючи біофільну стилістику проєкту.

Стіни буде оздоблено декоративною штукатуркою зі стриманою фактурою. Такий матеріал краще захищений від механічних пошкоджень порівняно зі звичайним фарбуванням, зберігаючи при цьому естетичну рівність поверхні. У частині зон також передбачається використання дерев'яних панелей як акцентного оздоблення, що підсилює теплоту інтер'єру та візуальний зв'язок із природними матеріалами.

Меблі та конструкції. Раціональне та зручне розміщення меблів і конструктивних елементів у спортивно-оздоровчому комплексі має ключове значення для створення комфортного простору, що відповідає потребам користувачів різного віку та фізичного стану.

У зоні рецепції передбачається встановлення великих м'яких диванів, які забезпечуватимуть комфортне очікування для відвідувачів. Меблі матимуть ергономічні форми, оббивку в натуральних спокійних тонах і будуть виконані з легких у догляді матеріалів. Стійка ресепшн матиме домінантне візуальне положення в приміщенні – завдяки розміру, розміщенню та акцентному освітленню. Стіна за стійкою буде спеціально оформлена декоративними матеріалами та вертикальними елементами, що допоможуть швидко зорієнтуватися новим відвідувачам і візуально закріпити функцію зони зустрічі.

У тренувальних залах передбачено розміщення сучасних тренажерів та спеціалізованого обладнання, підібраного з урахуванням потреб як звичайних

відвідувачів, так і людей, що проходять реабілітацію. Обладнання обирається з пріоритетом на безпеку, ергономіку та надійність, що сприятиме зниженню ризику травм і забезпечить максимально ефективну роботу під час занять.

Кафе, як простір для неформального спілкування та відновлення після фізичної активності, буде облаштовано затишними столиками і зручними стільцями. Меблі у цій зоні відповідатимуть загальному стилю інтер'єру, зберігаючи теплі кольори та натуральні текстури, що формують атмосферу спокою та гостинності.

Освітлення. Воно відіграє ключову роль у формуванні атмосфери, підвищенні функціональності простору та забезпеченні психологічного комфорту відвідувачів. В межах проєкту спортивно-оздоровчого комплексу передбачено створення різних сценаріїв освітлення відповідно до функціонального зонування приміщень.

Одним із принципів освітлювального проєктування стало зонування світлових джерел: кожна функціональна зона матиме індивідуальне освітлення, яке підкреслює її призначення та підтримує загальну концепцію простору.

У зоні рецепції важливо акцентувати увагу на самій стійці – вона буде добре підсвічена за допомогою локальних світильників або світлових ліній, що допоможе відвідувачам швидко орієнтуватися при вході. Водночас зона очікування поруч матиме м'якше, розсіяне освітлення, яке сприятиме розслабленню та комфортному перебуванню.

У тренувальних залах, зокрема в просторі з адаптивними тренажерами, пріоритетом є рівномірне, інтенсивне освітлення без надмірних контрастів чи тіней. Це особливо важливо для безпеки користувачів та якісного виконання вправ. Тут використовуватимуться комбіновані джерела світла – як загальне освітлення, так і локальне при потребі.

Для залу групових занять передбачено гнучкі сценарії освітлення, які можна змінювати відповідно до типу активності. Наприклад, для йоги та медитативних практик – приглушене тепле світло, тоді як для енергійних занять, як-от фітнес чи пілатес, – яскравіше і динамічніше.

У зоні кафе також передбачається варіативне освітлення – м’яке та затишне у щоденному режимі, з можливістю його коригування для проведення різних заходів, зустрічей або презентацій. Продуманість сценаріїв освітлення дозволить гнучко адаптувати простір до змін функціонального навантаження без втрати естетики та комфорту.

Загалом, концепція освітлення базується на принципах ергономіки, гнучкості, енергозбереження та емоційного впливу світла на людину, що є особливо важливим у просторі, орієнтованому на оздоровлення та відновлення [18].

Озеленення. У межах концепції біофільного дизайну передбачається інтеграція озеленення в різних зонах комплексу. Філософія біофільного дизайну пропагує тісний еволюційний зв’язок людини з природою. Найбільш очевидним прийомом є розміщення кімнатних рослин у просторі, але біофілія – це багатогранний принцип дизайну. Він має на меті врахувати всі аспекти природного середовища і те, як вони впливають на наші п'ять почуттів. Надважливим є також наявність сонячного світла, саме воно диктує наші циркадні ритми, забезпечує організм вітамінами і створює найкращі умови для зосередження уваги. Тому великі вікна у комплексі, що насичують інтер’єр сонячним світлом є безпосередньо великою перевагою[43].

Відповідно, у зоні рецепції та очікування будуть розміщені великі напольні рослини в лаконічних кашпо, які візуально пом’якшують простір, додають відчуття затишку та створюють перше приємне враження при вході. У зоні кафе озеленення буде реалізовано через підвісні кашпо або локальні зелені акценти, що допоможе сформувати неформальну, комфортну атмосферу для спілкування [43; 44].

У функціональних залах зелені елементи використовуються дозовано — переважно в буферних або релаксаційних зонах. Тут важливо не перевантажити простір, зберігаючи зручність переміщення та безпечну експлуатацію. Також можливе розміщення вертикального озеленення або декоративних панелей з моху у зонах для спокійних занять – таких як йога чи ЛФК [45].

Рослини підбиратимуться з урахуванням простоти догляду, стійкості до умов недостатнього природного освітлення (оскільки більшість приміщень є внутрішніми), а також відсутності сильного аромату, щоб не викликати дискомфорту у відвідувачів із підвищеною чутливістю [43, 44].

Висновок до розділу 2

Інтер’єрне рішення спортивно-оздоровчого комплексу сформоване як відповідь на сучасні запити суспільства — створити простір, що поєднує функціональність, естетику та глибоку увагу до емоційного й фізичного стану відвідувачів. Особливо це важливо в умовах сьогодення, коли все більше людей потребують не лише фізичної активності, а й психологічного відновлення. У зв’язку з цим підхід до проєктування базується на принципах інклюзивності, просторової логіки та терапевтичного впливу інтер’єру.

У процесі трансформації наявного простору було прийнято рішення зменшити кількість дрібних кімнат і створити натомість більші, відкриті зали, що краще відповідають потребам сучасного оздоровчого комплексу.

Враховуючи психологічну чутливість частини користувачів комплексу, загальна атмосфера інтер’єру створюється максимально спокійною. Відмовившись від яскравих, агресивних кольорів, у дизайні переважає м’яка природна палітра — бежевий, сірий, пісочний. Такий вибір не лише знижує візуальне навантаження, а й створює відчуття стабільності й захищеності.

Особливу увагу приділено покриттям: усі матеріали вологостійкі, зносостійкі, легко піддаються очищенню, що особливо важливо у громадських просторах з великою відвідуваністю. В зонах очікування встановлено ергономічні меблі, які забезпечують зручне перебування, тоді як тренажерні зали оснащуються якісним сертифікованим обладнанням для безпечного й ефективного користування.

Продумана система освітлення відповідає різним функціональним сценаріям: яскраве технічне світло у залах для тренувань, м’яке – в зонах очікування, а для залу групових занять і кафе передбачено окремі режими

освітлення, що дозволяють адаптувати простір для проведення різноманітних подій – від активних занять до затишних вечірніх заходів.

Завершує образ комплексу озеленення – використання живих рослин у приміщенні допомагає створити відчуття контакту з природою, знижує рівень стресу та сприяє загальному оздоровчому ефекту перебування у просторі.

Таким чином, інтер’єр спортивно-оздоровчого комплексу покликаний не просто забезпечити комфортне фізичне середовище, а й стати ресурсом емоційної підтримки для кожного, хто заходить всередину. Гармонія матеріалів, світла, кольору й функції формує цілісну концепцію сучасного простору, що відповідає як практичним, так і гуманітарним викликам часу.

РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА ДИЗАЙН-ПРОЄКТУ ІНТЕР'ЄРУ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ

3.1. Функціонально-планувальні та художньо-естетичні рішення дизайну інтер'єру об'єкта проєктування.

Фінальним етапом розробки спортивно-оздоровчого комплексу є створення повного дизайн-проєкту. Підсумувавши всю опрацьовану інформацію про розробку інтер'єрів спортивно-оздоровчих комплексів були розроблені креслення за допомогою креслярської програми GRAPHISOFT ArchiCAD, а також створені фотореалістичні візуалізації майбутнього комплексу за допомогою програм Autodesk 3Ds Max та плагіну Corona Renderer. А для створення стильових колажів була використана програма Adobe Photoshop.

Обраний обмірний план майбутнього комплексу було накреслено у програмі. Далі, для відтворення загального настрою майбутнього інтер'єру було створено стильовий колаж. Проаналізувавши всю зібрану інформацію стосовно правильної просторової організації спортивно оздоровчих комплексів в, було виконано перепланування, що відображено на плані демонтажу та плані монтажу стін. Фінальне планування приміщення, а також майбутні зони видно на плані зонування. Наступним етапом є план розташування меблів, де показано розміщення всіх основних меблевих елементів у приміщенні. На плані підлоги показано які покриття використовуються в різних кімнатах, їх площі та розміри. На плані стелі показані рівні та матеріали стелі з їх розмірами. Далі були обрані освітлювальні прилади для кожної кімнати, які відображені на плані освітлення, продумані сценарії освітлення і керування ним та показані всі розміри до освітлювальних приладів. Останнім планом є план електрообладнання де показані всі розетки, перемикачі та електро виводи для обладнання спортивно-оздоровчого комплексу. Далі було розроблено санітарну кімнату для людей з обмеженими можливостями з детальними розгортками стін, аксонометрією та специфікацією усіх використаних матеріалів. Після розробки усіх креслень було створено візуалізації приміщень, що детально показують вигляд майбутнього

комплексу, а саме: зона рецепції, тренажерна зала, зала для реабілітації, зала для групових тренувань та масажний кабінет.

3.2. Креслення та візуалізації дизайн-проєкту

План демонтажу

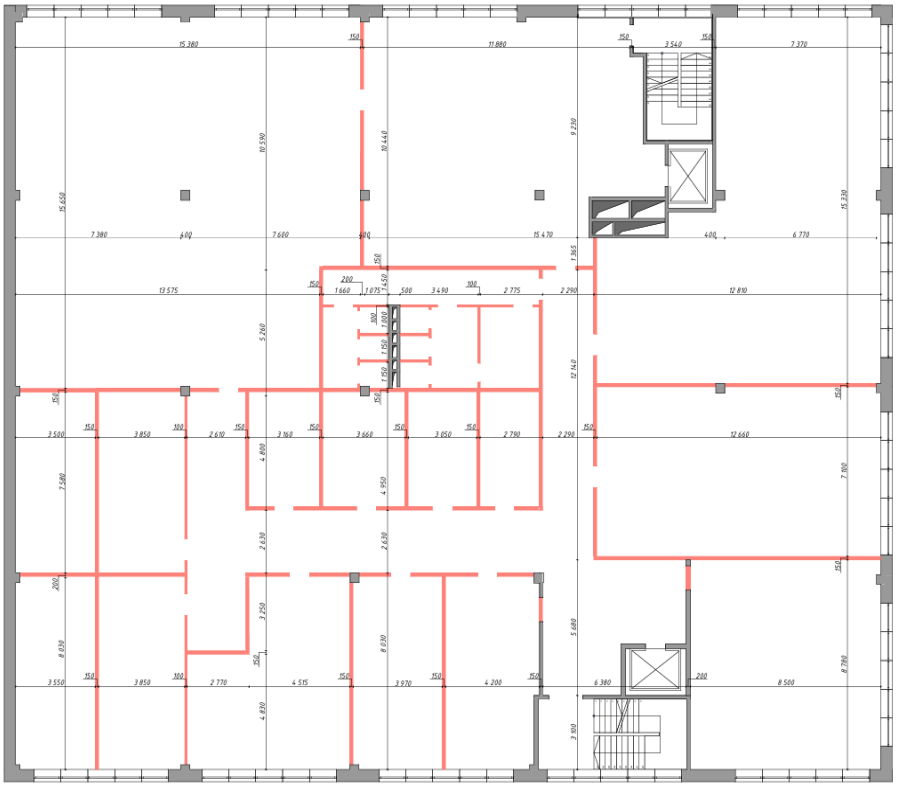

Рис. 3.1. План демонтажу

Обране приміщення мало велику кількість маленьких кімнат, що не підходить для спортивно-оздоровчого комплексу, тому було прийнято рішення повністю змінити планування, щоб приміщення стало зручним у користуванні

План монтажу

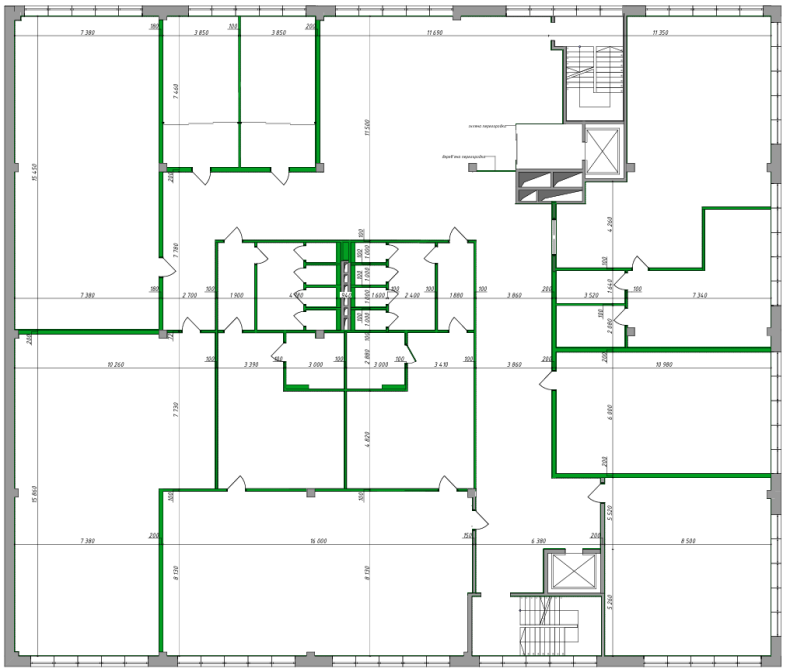

Рис. 3.2. План монтажу

Завдяки перепланування, утворились великі зали для занять, роздягальні та санітарний вузол, кафе, та зона рецепції. На плані показано перегородки, які потрібно змонтувати та розміри до них.

План розташування меблів

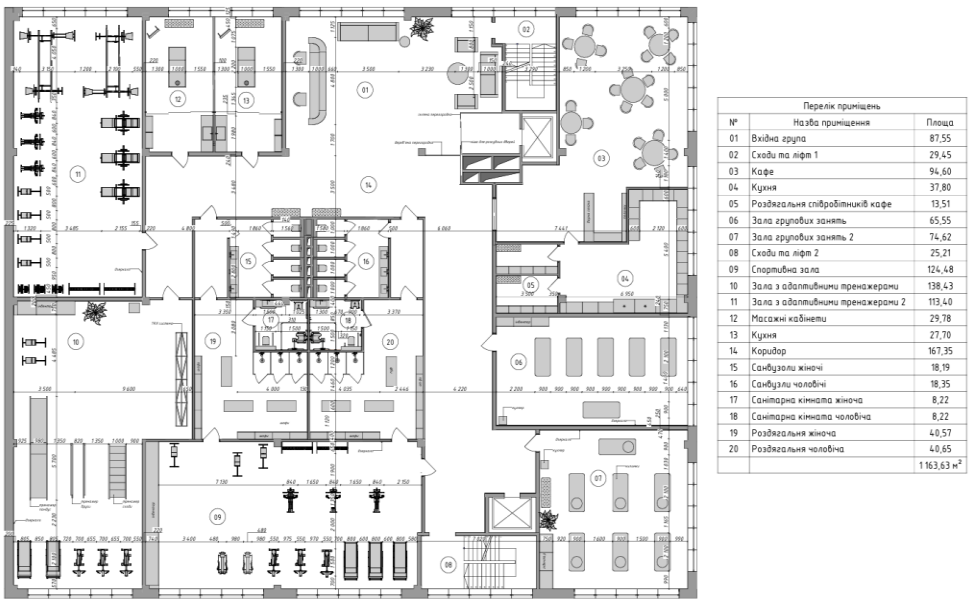

Перелік приміщень

№	Назва приміщення	Площа
01	Вхідна група	87,55
02	Сходи та ліфт 1	29,45
03	Кафе	94,60
04	Кухня	37,80
05	Роздягальня співробітників кафе	13,51
06	Зала групових занять	65,55
07	Зала групових занять 2	74,62
08	Сходи та ліфт 2	25,21
09	Спортивна зала	124,48
10	Зала з адаптивними тренажерами	138,43
11	Зала з адаптивними тренажерами 2	113,40
12	Масажні кабінети	29,78
13	Кухня	27,70
14	Коридор	167,35
15	Санвузли жіночі	18,19
16	Санвузли чоловічі	18,35
17	Санітарна кімната жіноча	8,22
18	Санітарна кімната чоловіча	8,22
19	Роздягальня жіноча	40,57
20	Роздягальня чоловіча	40,65
		1 163,63 м²

Рис. 3.3. План розташування меблів

На плані розташування меблів детально показано розміщення всіх меблевих елементів, а також їх розміри та площі кімнат. Просторове рішення враховує логіку пересування майбутніх відвідувачів та ергономіку використання приміщень.

Потрапити до комплексу можна з ліфта або сходової клітки. Вхідна група являє собою зону рецепції, де знаходиться стійка адміністраторів, а також м’які дивани для зручного очікування. Далі людина одразу потрапляє до роздягалень, що розділені на чоловічі та жіночі. У цьому вузлі також знаходяться вбиральні, душові та санітарні кімнати для людей з обмеженими можливостями.

Основні функціональні приміщення – зали для занять, масажні кімнати, зали реабілітації тощо — організовано по периметру будівлі. Таке планування забезпечує максимальний доступ природного освітлення впродовж дня, що позитивно впливає на психологічний комфорт відвідувачів і сприяє енергозбереженню.

Особливу увагу приділено безбар’єрному середовищу. Усі меблі та обладнання розміщено з дотриманням нормативних відстаней для вільного переміщення людей на візках або з допоміжними засобами. Широкі проходи, мінімізація порогів і грамотне зонування сприяють інклюзивності простору та зручності його використання всіма категоріями населення.

План підлоги

Рис. 3.4. План підлоги

На плані схематично відображено підлогове покриття відповідно до функціонального призначення кожної зони.

В зоні рецепції, коридору та кухні використовується широкоформатна керамогранітна плитка з антиковзким покриттям та текстурою світло-сірого каменю. Формат плитки – 3000х1200 мм візуально розширює простір та підкреслює масштабність інтер'єру завдяки зменшенню кількості швів. У тренажерному залі та залах для реабілітації використано спортивне гумове покриття. Цей матеріал має високі амортизаційні властивості, знижує навантаження на опорно-руховий апарат, поглинає звуки ударів і забезпечує безпечне середовище для активної діяльності.

У залах для групових тренувань та масажних кабінетах покладено паркетну дошку. Вона створює комфортну і затишну атмосферу та приємна для тактильного сприйняття під час занять босоніж.

В зоні роздягальні та санітарних кімнат передбачена керамогранітна плитка з вбудованою системою теплої підлоги, що гарантує гігієнічність, стійкість до вологи та комфорт відвідувачів незалежно від сезону.

План освітлення

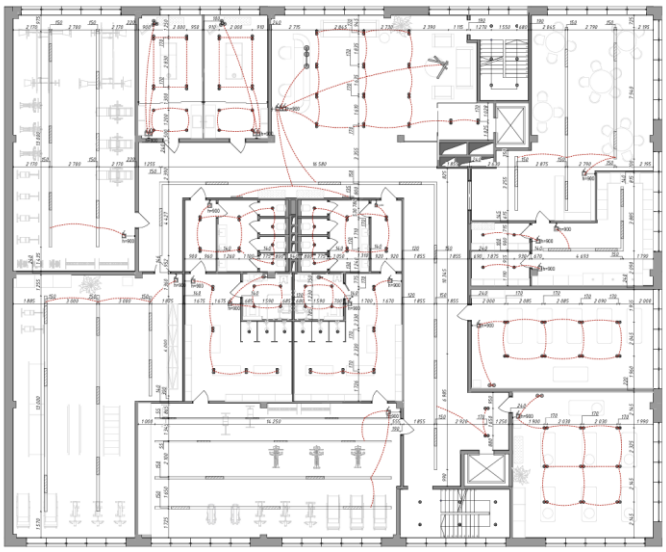

Рис. 3.5. План освітлення

Відповідно до меблевого плану було розроблено комплексне рішення системи освітлення, яке враховує функціональне зонування простору,

ергономіку та естетику інтер’єру. Основне загальне освітлення реалізовано за допомогою точкових світильників і трекових магнітних систем, які рівномірно розподілені по стелі в залежності від конфігурації приміщень та розміщення меблів.

Для створення атмосфери затишку та візуальної глибини в інтер’єрі активно застосовуються декоративні настінні світильники типу бра, а також вбудовані LED-підсвітки. Світлодіодне освітлення інтегровано в меблі та нішеві елементи, що підсилює відчуття об'єднаного, цілісного простору.

У тренувальних залах світильники розміщено таким чином, щоб забезпечити рівномірне та інтенсивне освітлення всіх функціональних зон. Це особливо важливо для безпечного виконання вправ, контролю положення тіла та загального фізичного комфорту відвідувачів. У залах для групових занять та масажних кабінетах передбачено кілька сценаріїв освітлення, які можуть регулюватися відповідно до потреб конкретного заняття чи процедури. Така система сценарного освітлення дозволяє створити відповідну атмосферу, що підтримує емоційний стан користувачів та підвищує якість взаємодії з простором.

План електрообладнання

На даному плані відповідно до розташування меблів та схеми освітлення було детально опрацьовано схему розміщення усіх необхідних електричних точок: розеток, вимикачів та електровиводів.

В кожному приміщенні передбачені розетки для підключення всього необхідного спортивного обладнання. Також запроєктовані додаткові резервні розетки, що забезпечує комфортну експлуатацію простору та гнучкість у подальшому функціонуванні.

У зоні рецепції інтегровані сучасні вбудовані в стільницю розеткові блоки для комп’ютерів та зарядних пристроїв. Додаткові розетки розміщені біля зон очікування аби відвідувачі мали змогу зарядити свої пристрої під час перебування в комплексі. Керування освітленням у прохідних зонах також зосереджено у межах доступності працівників – зокрема, поблизу стійки

адміністратора – для зручної організації ввімкнення/вимкнення світла в загальних приміщеннях.

В усіх зонах, де проєктом передбачено використання декоративного освітлення – LED-підсвіток, бра чи інших акцентних джерел світла – на плані позначено відповідні електровиводи.

План електрообладнання наведено у додатку Б арк. 14.

Розгортки стін та аксонометрія

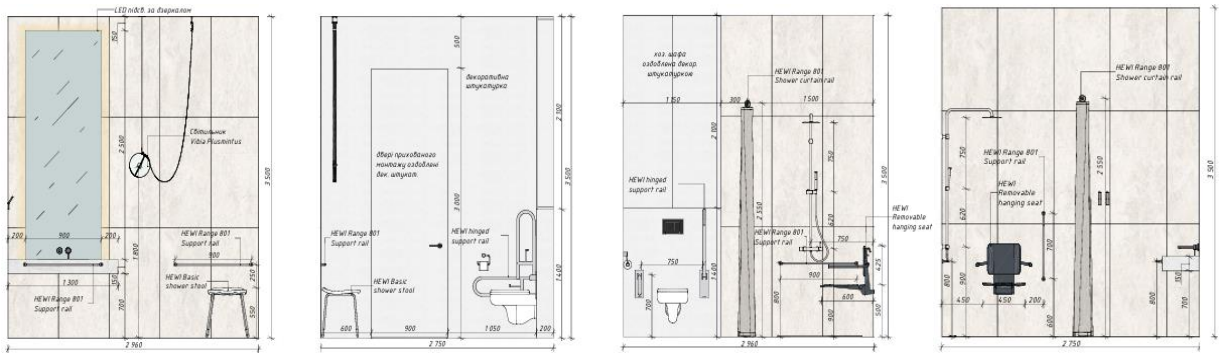

Рис. 3.6. Розгортки стін санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями

Рис. 3.7. Аксонометрія санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями

На основі проведених досліджень принципів інклюзивності проєктом передбачено облаштування окремої санітарної кімнати, адаптованої для осіб з обмеженими можливостями, що є важливою складовою безбар'єрного середовища сучасного спортивно-оздоровчого комплексу.

Площа приміщення становить 8,22 м², що забезпечує вільний маневр для інвалідного візка, супровідної особи та зручне користування всіма сантехнічними приладами. На підлозі використовується керамогранітна плитка з класом протиковзкоссті R12.

У санітарній кімнаті розміщено душову зону розміром 1500×1500 мм, що дозволяє комфортно користуватися нею особам на візках. Душ обладнано стаціонарними поручнями, а також спеціальним складним сидінням, закріпленим на стіні, що підвищує рівень безпеки та зручності. Зона унітазу також адаптована відповідно до інклюзивних норм: встановлено відкидні підтримуючі поручні з обох боків, а змивна система обладнана безконтактною кнопкою, що активується легким рухом руки, без необхідності натискання. Раковина без тумби розміщена на зручній висоті, що дозволяє безперешкодний під'їзд інвалідного візка. До неї прикріплено додатковий поручень для фіксації під час умивання, а зверху розташовано велике дзеркало.

На розгортках стін надано детальну інформацію щодо розташування сантехнічного обладнання, висот монтажу, та використаних матеріалів. Додатково розроблено аксонометричну проекцію приміщення, яка дозволяє візуально оцінити функціональність та ергономіку простору в об'ємному вигляді.

Усі матеріали, обладнання та елементи оздоблення занесені до специфікаційної таблиці, що включає позначення, виробника, характеристики, кількість та вартість. Специфікація наведена в додатку Б, арк. 17-18.

Візуалізації

Для максимально точного відтворення дизайн-концепції було створено об'ємну тривимірну модель інтер'єру за допомогою програми Autodesk 3Ds Max. Цей інструмент дозволив з високою точністю змоделювати всі функціональні

зони комплексу, опрацювати меблювання, оздоблення, освітлення, а також забезпечити реалістичну взаємодію об'єктів у просторі. Для створення фотореалістичних зображень було використано плагін Corona Renderer. За допомогою цього інструменту були створені візуалізації з різних ракурсів і в різний час доби, що дозволяє повною мірою оцінити атмосферу простору, рівень освітленості, колористичні рішення та стилістичні рішення інтер’єру.

Рис. 3.8. Візуалізація зони рецепції

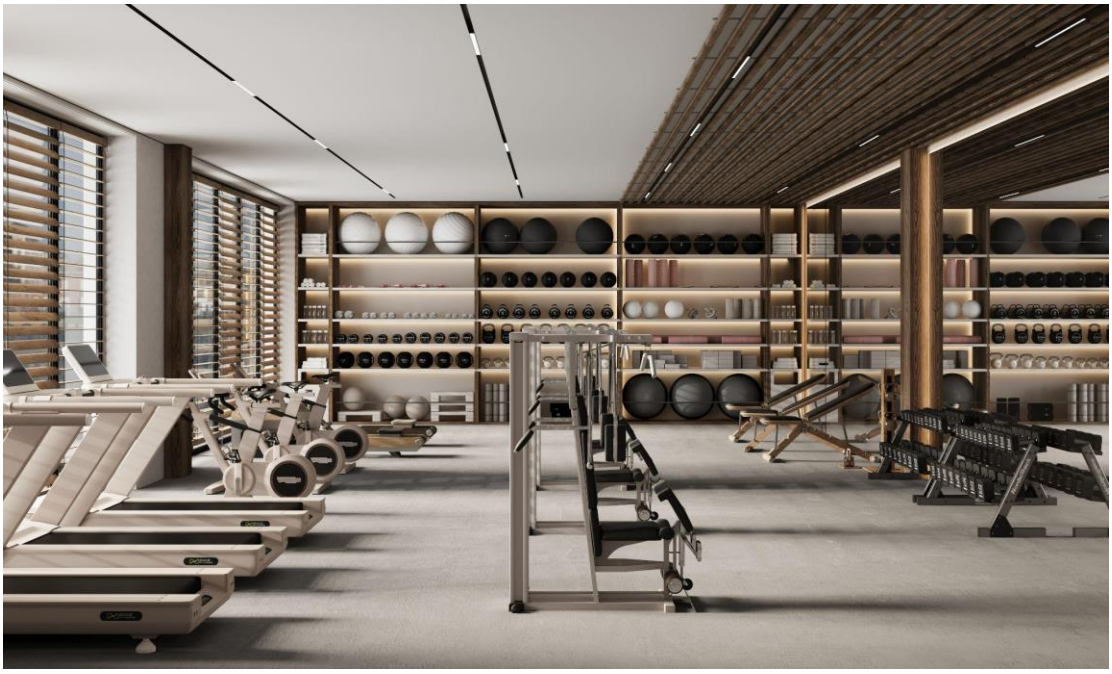

Рис. 3.9. Візуалізація тренажерного залу

Рис. 3.10. Візуалізація залу для реабілітації

Рис. 3.11. Візуалізація залу для групових тренувань

Додаткові візуалізації наведено в додатку Б, арк. 19-44.

Висновки до розділу 3

На основі проведених досліджень у перших двох розділах було розроблено дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу.

Для відображення концепції дизайн-проєкту на етапі розробки було створено стилістичний колаж з палітрою кольорів у програмі Adobe Photoshop.

Для створення комплекту креслень було використано графічно-креслярську програму GRAPHISOFT ArchiCAD, за допомогою якої оформлено технічну документацію, зокрема: обмірний план, план функціонального зонування, демонтажний і монтажний плани, план розташування меблів, план підлогових покриттів, план стелі, план освітлення, план електрообладнання, розгортки стін, аксонометрію та специфікацію матеріалів.

Щоб наочно продемонструвати вигляд інтер’єру майбутнього комплексу було створено тривимірну модель у програмі Autodesk 3Ds Max і подальший рендеринг візуалізацій за допомогою плагіна Corona Renderer. Як результат показано серію фотореалістичних зображень інтер’єру ключових зон комплексу, а саме: вестибюлю з рецепцією та зоною очікування, зал для реабілітації, тренажерний зал, масажний кабінет та зал групових тренувань.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

З початком повномасштабного вторгнення на територію України, як ніколи зросла актуальність створення спортивно-оздоровчих комплексів, здатних не лише забезпечувати фізичну активність населення, а й відігравати важливу роль у процесі реабілітації постраждалих.

На першому етапі роботи було зібрано актуальну інформацію стосовно даної теми, проведено комплексний аналіз чинних будівельних норм та санітарно-гігієнічних вимог. В розділі 1 висвітлено результати цього дослідження, зокрема розглянуто нормативну базу, принципи функціонально-планувальної організації простору, ергономіку розміщення меблів та обладнання, прийоми освітлення, а також вимоги до створення безбар'єрного середовища. Окрему увагу приділено аналізу реалізованих об'єктів як в Україні, так і за кордоном, що дозволило виділити актуальні тенденції.

Наступним етапом обрано приміщення для розробки дизайн-проєкту комплексу. Було надано характеристику обраного простору, проведено технічний аналіз із виявленням переваг і недоліків, на основі чого складено технічне завдання.

Найбільш об'ємним етапом стало створення дизайн проєкту. Спираючись на всю проаналізовану інформацію було опрацьовано планувальне рішення з урахуванням принципів інклюзивності та ергономіки. Створено комплект робочої документації, до якого входить: обмірний план, демонтажний і монтажний плани, зонування, плани меблів, освітлення та електрообладнання. Детально розроблена санітарна кімната для людей з обмеженими можливостями і представлена у вигляді аксонометрії, розгорток стін і специфікацій використаних матеріалів.

Для наочного представлення проєкту були створені фотореалістичні 3Д візуалізації основних приміщень: рецепція, зал для реабілітації, тренажерний зал, масажний кабінет та зал групових тренувань. Що допомогло максимально передати задум і стилістику майбутнього інтер'єру.

Одержані результати можуть стати основою для подальших досліджень у сфері дизайн-проєктування спортивно-оздоровчих комплексів, а також слугувати практичним інструментом для реалізації схожих об’єктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Нойферт Е. Будівельне проектування. Пер. з нім. сорокове вид., переробл. і доповн. Київ : Фенікс, 2017. 619 с.

2. ДБН В.2.2-13:2003. Будинки і споруди. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди. Київ: Мінрегіонбуд України, 2003.

3. ДБН В.1.1-7:2016. Пожежна безпека об’єктів будівництва. Загальні вимоги. Київ: Мінрегіонбуд України, 2016.

4. ДБН В.2.5-67:2013. Опалення, вентиляція та кондиціонування, Санітарні норми мікроклімату виробничих приміщень. Київ: Мінрегіонбуд України, 2013.

5. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. Київ: Мінрегіонбуд України, 2018.

6. Косенко Д., Москаленко М., Коба Д. Стилі дизайну інтер’єру у фітнес-центрах. *Актуальні проблеми сучасного дизайну:* матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, КНУТД, 25 квітня 2024 р. Київ: КНУТД, 2024. С. 130-132.

7. Архітектурне проектування: методичні вказівки з дисципліни. Модуль № 8 до курсової роботи «Спортивно-оздоровчий комплекс в структурі студентського кампусу»/ В. С. Коваленко, Л. О. Богданова; ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2015.

8. ДБН В.1.1-31:2013. Захист територій, будівель і споруд від шуму. Київ: Мінрегіонбуд України, 2013.

9. ДБН В.2.5-56:2014. Системи протипожежного захисту. Київ: Мінрегіон України, 2014.

10. Желакович М.Ю. Прийоми дизайну інтер'єрів спортивно-розважальних комплексів. Київ: КНУБА, 2010.

11. ДСТУ EN 14904:2019 Покриття для спортивних майданчиків. Покриття багатоцільового використання для майданчиків усередині приміщень. Київ: Мінрегіонбуд України, 2019.

12. Сафронова О. О., Пустовіт Ю. С. Принципи організації простору спортивно-оздоровчого комплексу для молоді на базі промислової будівлі. *Вісник КНУТД.* 2015, №5 (90).

13. Абизов В., Олексюк Д. Функціонально-просторова організація інтер'єрів сучасних фітнес-клубів. *Актуальні проблеми сучасного дизайну:* матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, КНУТД, 25 квітня 2024 р. Київ: КНУТД, 2024. С. 74-76.

14. Маркович М.Й. Основи проектування інтер'єрів: навчальний посібник Тернопіль, 2016.

15. СанПіН 2.2.4-171-10. Санітарні норми проектування. Київ: Міністерство охорони здоров'я України, 2010.

16. Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів. Міністерство охорони здоров'я України, 1996 р.

17. ДБН В.2.5-28-2006. Інженерне обладнання будинків і споруд. Природне і штучне освітлення. Київ: Мінрегіонбуд України, 2006.

18. LRC. Освітлення спортивних залів URL: https://lrc.com.ua/resheniya/osveshchenie-dlya-sportzala/ (дата звернення: 25.03.2025)

19. ДБН В.2.5-28:2018. Природне і штучне освітлення, Санітарні норми освітлення приміщень. Київ: Мінрегіонбуд України, 2018.

20. Гігієнічні вимоги до спортивного інвентарю та обладнання. Гігієнічні основи проєктування, будівництва та експлуатації спортивних споруд. КНУБА, 2016.

21. ДСТУ EN 12464-1:2016. Світло та освітлення. Освітлення робочих місць. Частина 1. Внутрішні робочі місця. Київ: Мінрегіонбуд України, 2016.

22. Digital Addressable Lighting Interface. URL: https://www.dali-alliance.org (дата звернення: 04.04.2025)

23. У Києві створили унікальний реабілітаційний центр національної мережі RECOVERY. URL: https://recoveryua.org/u-kiyevistvorili-tsentr-recovery.html?utm (дата звернення: 05.04.2025)

24. Яка реабілітаційна допомога доступна українцям? URL: https://moz.gov.ua/uk/aktualna-informacija-z-reabilitacii (дата звернення: 05.05.2025)

25. Прицюк Л.А., Сафроненко І.В. Реабілітаційні послуги в Україні. Матеріали LIII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ, м. Вінниця, 20-22 березня 2024 р. Вінниця: ВНТУ, 2024.

26. ДСТУ-Н Б В.2.2-28:2010. Настанова з проектування будівель із забезпеченням доступності для маломобільних груп населення. Київ: Мінрегіонбуд України, 2010.

27. Клепач О.І. Вимоги до проектування спортивних комплексів. Вінниця: ВНТУ, 2020.

28. ДСТУ EN ISO 20957-1:2015. Тренажери стаціонарні. Частина 1. Загальні вимоги щодо безпеки та методи випробування.

29. Пекарчук О., Паляниця Х. Специфіка формування інтер'єру універсального залу фізичної реабілітації для військовослужбовців. Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2024.

30. Національний центр реабілітації та оздоровлення. URL: https://ncro.com.ua (дата звернення: 07.04.2025).

31. Реабілітаційний центр «РЕАРТ». URL: https://rehart.clinic/ (дата звернення: 07.04.2025).

32. Sport Life – мережа фітнес-клубів №1 в Україні. URL: https://sportlife.ua/uk (дата звернення: 07.04.2025).

33. IRR - centre louis-pierquin de nancy. Accueil | GROUPE UGECAM. URL: https://www.groupe-ugecam.fr/centre-louis-pierquin (дата звернення: 07.04.2025).

34. *Tsarsky*. URL: https://tsarsky.com (дата звернення: 07.04.2025).

35. Park Avenue VIP. Головна сторінка. URL: https://parkavenuevip.com.ua/ (дата звернення: 07.04.2025).

36. Camilla Ghisleni. The Power of Scale: How Proportions Shape Human Experience ArchDaily. URL: https://www.archdaily.com/936027/

psychology-of-space-how-interiors-impact-our-behavior (дата звернення: 10.04.2025).

37. Home design institute Paris. The Role of Interior Design in Sports Facilities. URL: https://homedesigninstitute.com/read_news/6654/The_Role_of_Interior_ Design_in_Sports_Facilities/?utm_source (дата звернення: 10.04.2025).

38. Bogat architecture. Designing for wellness: the role of architecture in creating spaces that promote mental health and well-being. URL: https://www.bogatarchitecture.com/post/designing-for-wellness-the-role-ofarchitecture-in-creating-spaces-that-promote-mental-health-and-w (дата звернення: 10.04.2025).

39. Kroemer, K. H. E., Grandjean, E. Fitting the Task to the Human: A Textbook of Occupational Ergonomics. London: CRC Press, 1997.

40. Christele Harrouk. Psychology of Space: How Interiors Impact our Behavior? ArchDaily. URL:https://www.archdaily.com/936027/ psychology-of-space-howinteriors-impact-our-behavior?utm_source (дата звернення 10.04.2025).

41. Ulrich R. S. Biophilic theory and research for healthcare design. Hoboken, 2008.

42. У Києві створили унікальний реабілітаційний центр національної мережі RECOVERY. URL: https://recoveryua.org/u-kiyevistvorili-tsentr-recovery.html?utm (дата звернення: 11.04.2025).

43. Біофільний інтер'єр, що це? *European design school.* URL: https://eds.ua/blog/article/biophilic-interior-description (дата звернення: 11.04.2025).

44. Ankitha Gattupalli. Biophilic Architecture without Plants: Invisible Design for Wellbeing. *ArchDaily.* URL: .https://www.archdaily.com/1029257/biophilic-architecture-without-plants-invisible-design-for-wellbeing (дата звернення: 11.04.2025)

45. ДСТУ ISO 14024:2018 Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та процедури.

ДОДАТКИ

Додаток А

Апробація результатів дослідження у дизайн студії “Інтер’єр Ідея”

Додаток Б

Альбом креслень до кваліфікаційної роботи

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТИТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ
Факультет дизайну
Кафедра дизайну інтер'єру та меблів

АЛЬБОМ КРЕСЛЕНЬ

до кваліфікаційної роботи
здобувачки освіти першого (бакалаврського) рівня
на тему "Дизайн-проєкт інтер'єру спортивно-оздоровчого комплексу"

Виконала здобувачка освіти групи БДс1-21
спеціальності 022 Дизайн
освітньої програми Дизайн середовища
Аліна БАДЕР
Науковий керівник ст. викл. Ігор АНТОНЕНКО
Рецензент к. мист., доц. Данило КОСЕНКО

Київ 2025

Склад проєкту	
Назва	Стор.
Титульний аркуш	
Відомість креслень	01
Вихідний план на відмітці 0,000	02
Технічне завдання	03
Аналоги	04
Асоціативний ряд	05
План демонтажу	06
План монтажу	07
Перелік приміщень	08
План меблів	09
План підлоги	10
План стелі	11
План освітлення	12
План електрики	13
Розгортки санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	14
3Д види санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	15
Специфікація санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	16
Специфікація санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	17
Візуалізації рецепції	18
Візуалізації рецепції	19
Візуалізації рецепції	20
Візуалізації рецепції	21
Візуалізації рецепції	22
Візуалізації рецепції	23
Візуалізації рецепції	24
Візуалізації залу для реаблітації	25
Візуалізації залу для реаблітації	26
Візуалізації залу для реаблітації	27
Візуалізації залу для реаблітації	28
Візуалізації спортивного залу	29
Візуалізації спортивного залу	30
Візуалізації спортивного залу	31
Візуалізації спортивного залу	32
Візуалізації залу групових тренвань	33
Візуалізації залу групових тренвань	34
Візуалізації залу групових тренвань	35
Візуалізації залу групових тренвань	36
Візуалізації масажного кабінету	37
Візуалізації масажного кабінету	38
Візуалізації масажного кабінету	39
Візуалізації масажного кабінету	40

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					01	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Відомість креслень	КНУТД 1:0,900		

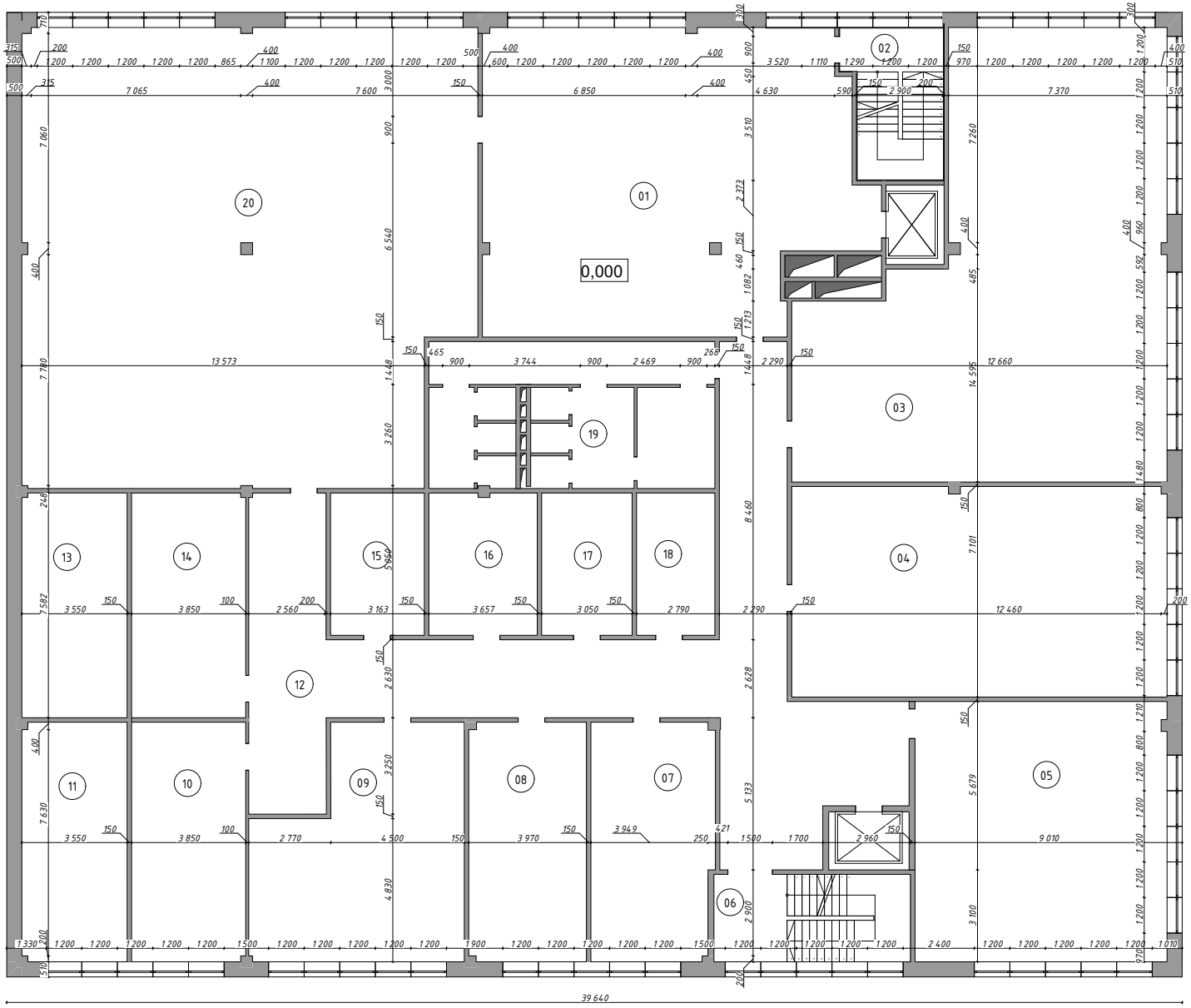

Площа обмірна		
№	Назва	Площа
01	Вхідна група	124,33
02	Ліфт та сходи 1	21,79
03	Зала 1	147,54
04	Зала 2	89,77
05	Зала 3	74,62
06	Сходи та ліфт 2	25,31
07	Кімната 1	32,99
08	Кімната 2	32,08
09	Кімната 3	49,82
10	Кімната 4	31,11
11	Кімната 5	28,69
12	Коридор	120,92
13	Кімната 6	26,38
14	Кімната 7	29,19
15	Кімната 8	15,19
16	Кімната 9	17,56
17	Кімната 10	14,65
18	Кімната 11	12,68
19	Санвузли	48,81
20	Зала 4	230,93
		1 174,36 м²

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						02	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			Вихідний план на відмітці 0,000	КНУТД 1:150, 1:1		

1. Вихідні дані

Для розробки дизайн-проєкту інтер'єру спортивно-оздоровчого комплексу було обрано приміщення у бізнес-центрі Park Avenue VIP. Загальна площа приміщення становить – 1174,36 m2. Висота стелі – 4000 мм. Приміщення знаходиться на 3 поверсі бізнес-центру, на поверх ведуть двоє сходів, а також два ліфта.

2. Загальні положення

Метою проєкту є створення багатофункціонального спортивно-оздоровчого комплексу, що буде поєднувати функції класичного спортивного центру та реабілітаційного закладу для осіб, які постраждали від війни, а також інших груп користувачів, що потребують спеціальних умов для оздоровлення та фізичної активності. Об'єкт має відповідати сучасним стандартам безбар'єрності, ергономіки та екологічності.

3. Художньо-стилістичне рішення

Концепція інтер'єру грунтується на поєднанні сучасного мінімалізму з елементами біофільного дизайну. Важливим є не лише створення середовища яке відповідає функціональним вимогам, а й формує відчуття спокою, безпеки та гармонії. Особливо це важливо для категорії відвідувачів, які проходять реабілітацію після травм чи психологічних потрясінь. Саме тому інтер'єр буде виконано в стриманій, нейтральній колористиці з домінуванням теплих бежевих, пісочних, сірих і натуральних зелених відтінків. Дизайн передбачає активне використання природних матеріалів – дерева, каменю, фактурного текстилю, а також озеленення інтер'єру за допомогою живих рослин. Все це покликане створити простір, що позитивно впливає на психоемоційний стан людини. Освітлення – м'яке, тепле, локалізоване, з можливістю регулювання інтенсивності в залежності від зони та функціонального призначення. Важливою частиною художнього вирішення є створення візуально чистого, ненавантаженого простору, де жоден елемент не відволікає увагу та не створює додаткового напруження.

4. Технічні вимоги

Проєкт розробляється з обов'язковим урахуванням чинних державних будівельних норм (ДБН) та нормативів щодо безбар'єрного доступу для маломобільних груп населення. Всі простори мають бути доступними для осіб з інвалідністю: ширина проходів, пандуси, розміщення дверей, висота сантехнічного обладнання та інші елементи інтер'єру будуть відповідати нормам. Особливу увагу буде приділено ергономіці – розміщення обладнання, меблів і тренажерів передбачатиме достатній простір для безпечного пересування, у тому числі на кріслі колісному. Конструктивні рішення, інженерні системи, вентиляція, освітлення та акустика також повинні відповідати нормам, забезпечуючи здоровий мікроклімат, комфортні температурні умови та відсутність шумового забруднення. З урахуванням функціонального призначення об'єкта, до комплексу будуть висунуті додаткові вимоги щодо безпеки (несправне обладнання не повинно спричиняти травми), пожежної безпеки, а також енергоефективності, зокрема передбачено використання сучасних систем освітлення, які споживають менше енергії, а також природного світла за рахунок грамотного зонування і планування простору.

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					03	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Технічне завдання	КНУТД		

1 Modern Gym archiviz, Academia moderna

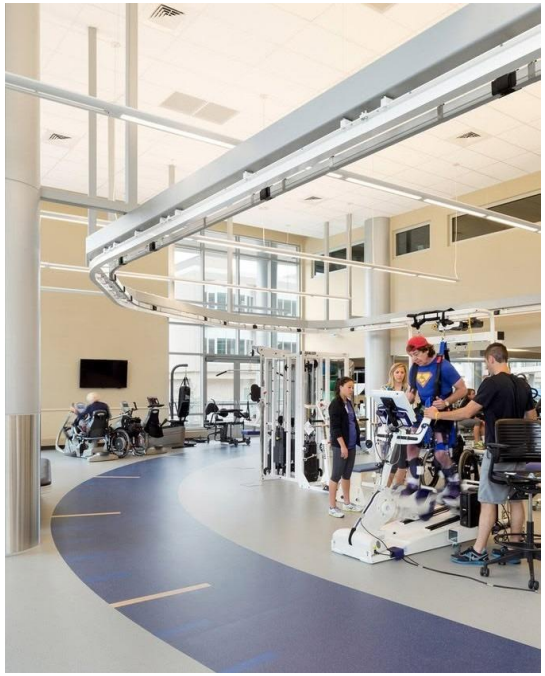

2 Craig Hospital Expansion and Modernization | SmithGroup

3 Massage Room – Nermeen Zaitoun

4 Pilates studio | Interior design – Nkey Architects

5 Everest Rehabilitation Hospital – Healthcare Snapshots

6 Barrier-free care bathroom HEWI lift system anthracite matt

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					04	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Аналоги	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					05	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Асоціативний ряд	КНУТД		

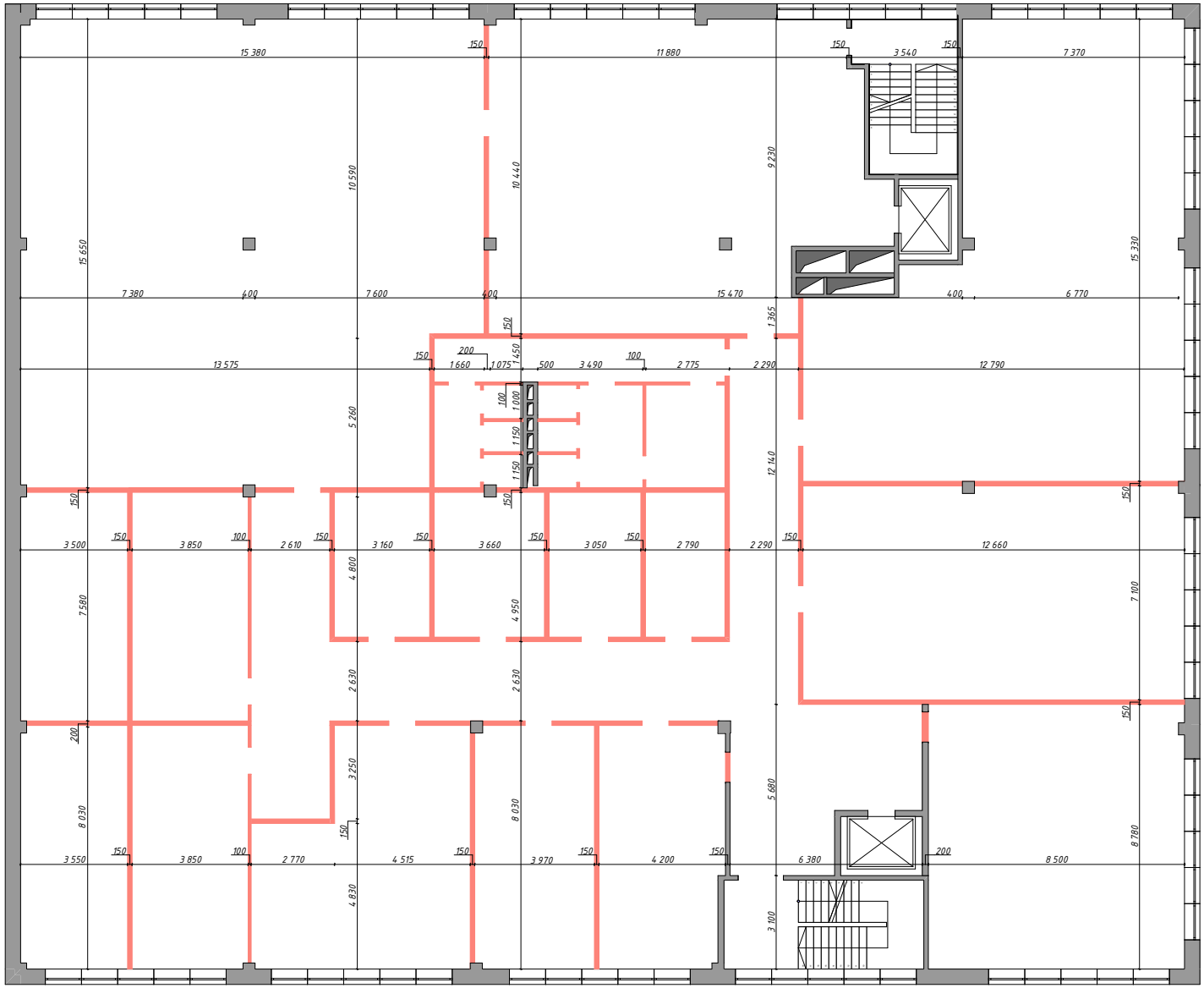

Умовні позначення:

- Існуючі стіни
- Стіни, що демонтуються

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					06	40
Перевірив	Антоненко І.В.			План демонтажу	КНУТД 1:150		

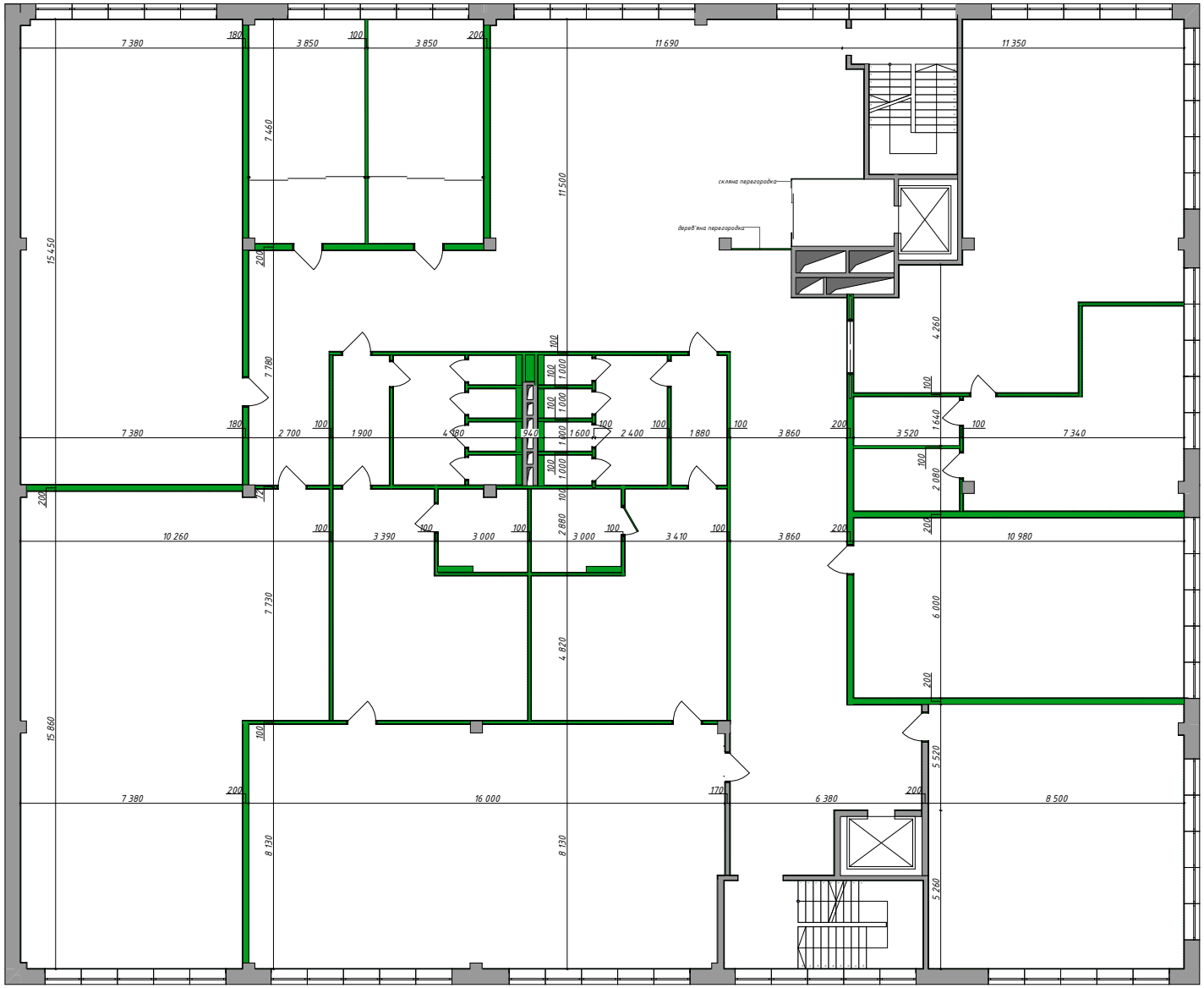

Умовні позначення

- існуючі стіни
- стіни, що будуються
- штукатурка

Примітки:

- Розміри, позначені *, потребують більшої уваги та уточнення
- Розміри вказані від стіни до стіни (без урахування штукатурки)
- Штукатурка - 20мм

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					07	40
Перевірив	Антоненко І.В.			План монтажу	КНУТД 1:150		

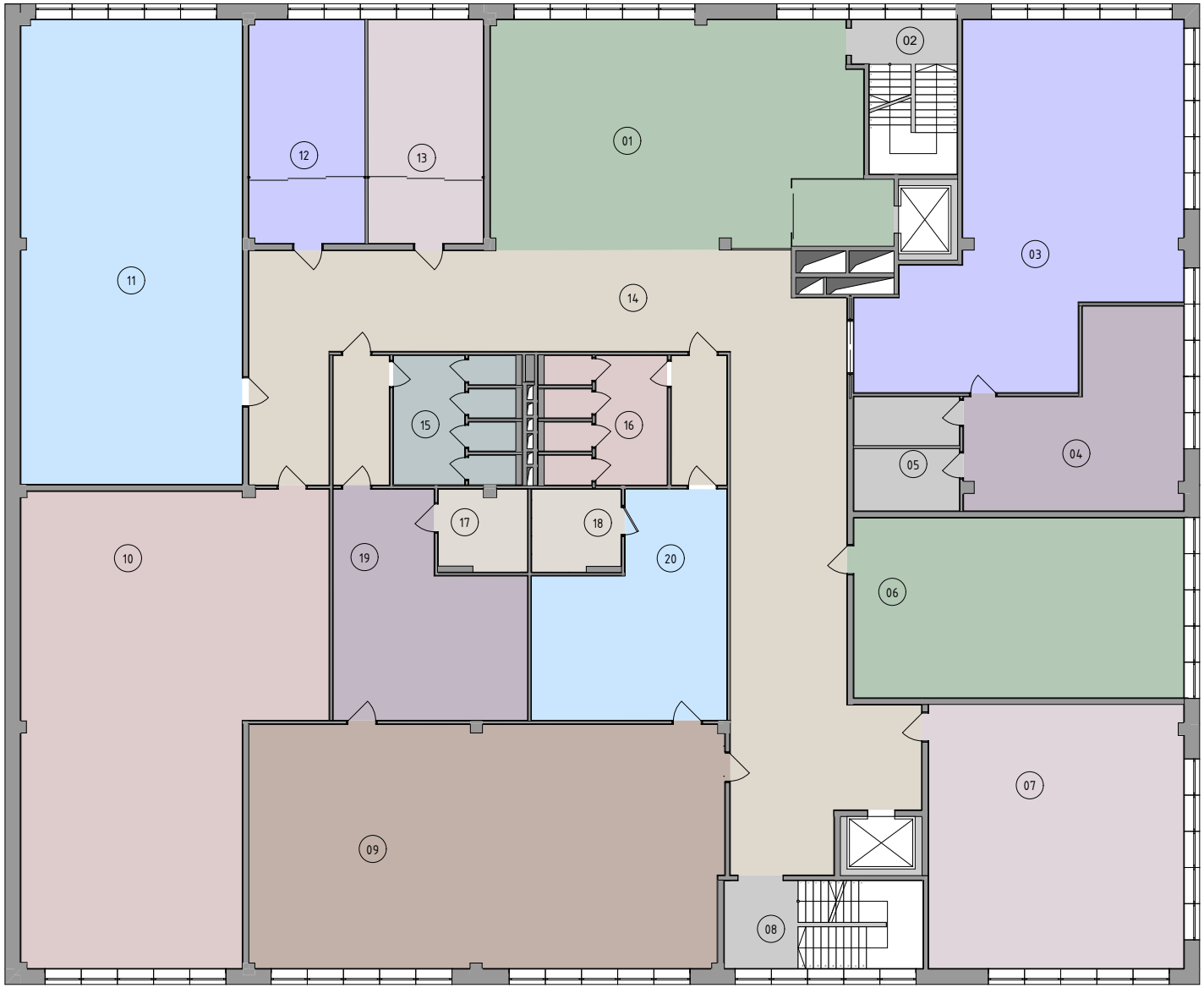

Перелік приміщень		
№	Назва приміщення	Площа
01	Вхідна група	87,55
02	Сходи та ліфт 1	29,45
03	Кафе	94,60
04	Кухня	37,80
05	Роздягальня співробітників кафе	13,51
06	Зала групових занять	65,55
07	Зала групових занять 2	74,62
08	Сходи та ліфт 2	25,21
09	Спортивна зала	124,48
10	Зала з адаптивними тренажерами	138,43
11	Зала з адаптивними тренажерами 2	113,40
12	Масажні кабінети	29,78
13	Кухня	27,70
14	Коридор	167,35
15	Санвузоли жіночі	18,19
16	Санвузли чоловічі	18,35
17	Санітарна кімната жіноча	8,22
18	Санітарна кімната чоловіча	8,22
19	Роздягальня жіноча	40,57
20	Роздягальня чоловіча	40,65
		1 163,63 м^2

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					08	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Перелік приміщень	КНУТД 1:150, 1:1		

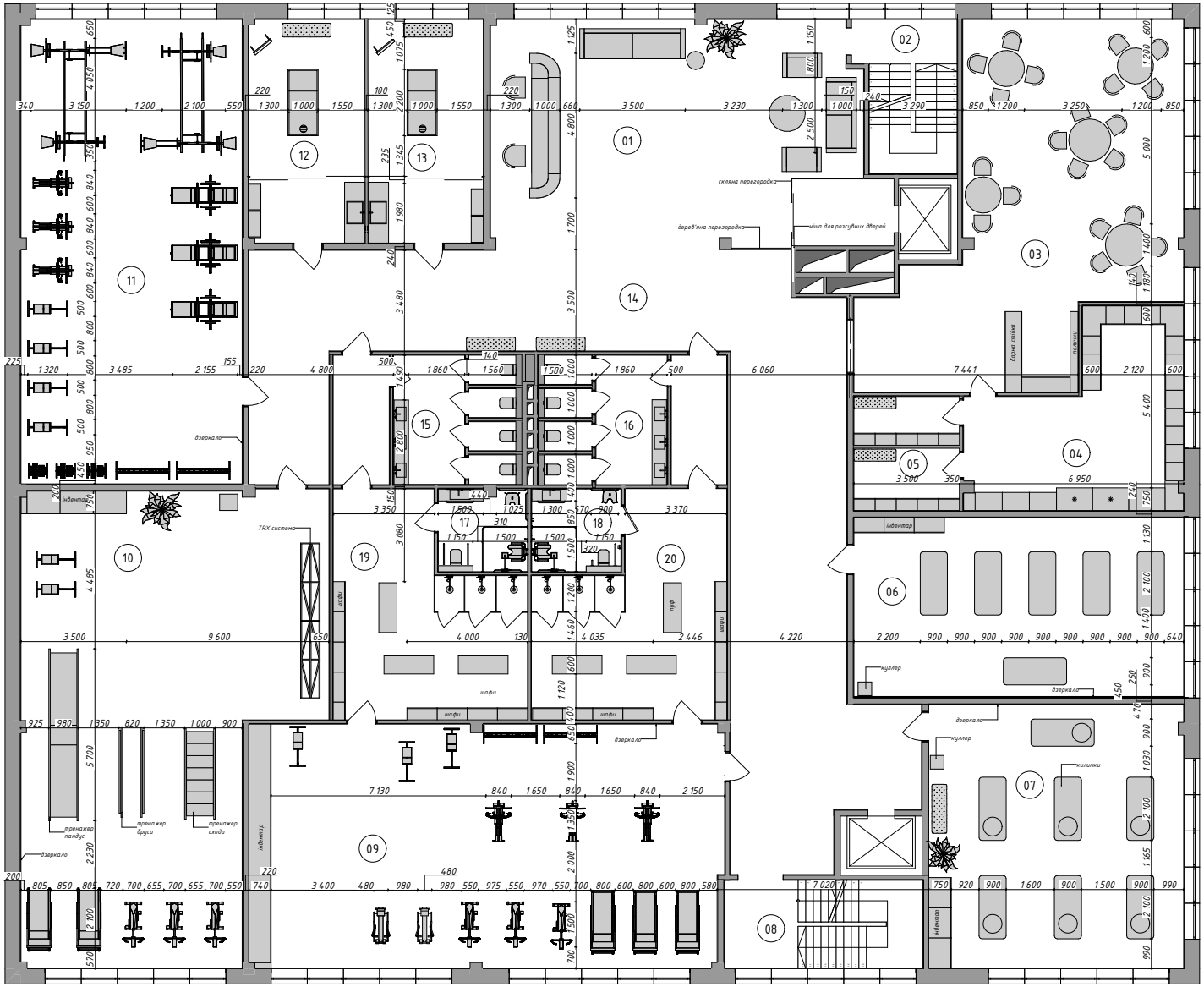

Перелік приміщень		
№	Назва приміщення	Площа
01	Вхідна група	87,55
02	Сходи та ліфт 1	29,45
03	Кафе	94,60
04	Кухня	37,80
05	Роздягальня співробітників кафе	13,51
06	Зала групових занять	65,55
07	Зала групових занять 2	74,62
08	Сходи та ліфт 2	25,21
09	Спортивна зала	124,48
10	Зала з адаптивними тренажерами	138,43
11	Зала з адаптивними тренажерами 2	113,40
12	Масажні кабінети	29,78
13	Кухня	27,70
14	Коридор	167,35
15	Санвузоли жіночі	18,19
16	Санвузли чоловічі	18,35
17	Санітарна кімната жіноча	8,22
18	Санітарна кімната чоловіча	8,22
19	Роздягальня жіноча	40,57
20	Роздягальня чоловіча	40,65
		1 163,63 м²

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						09	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			План меблів	КНУТД 1:150, 1:1		

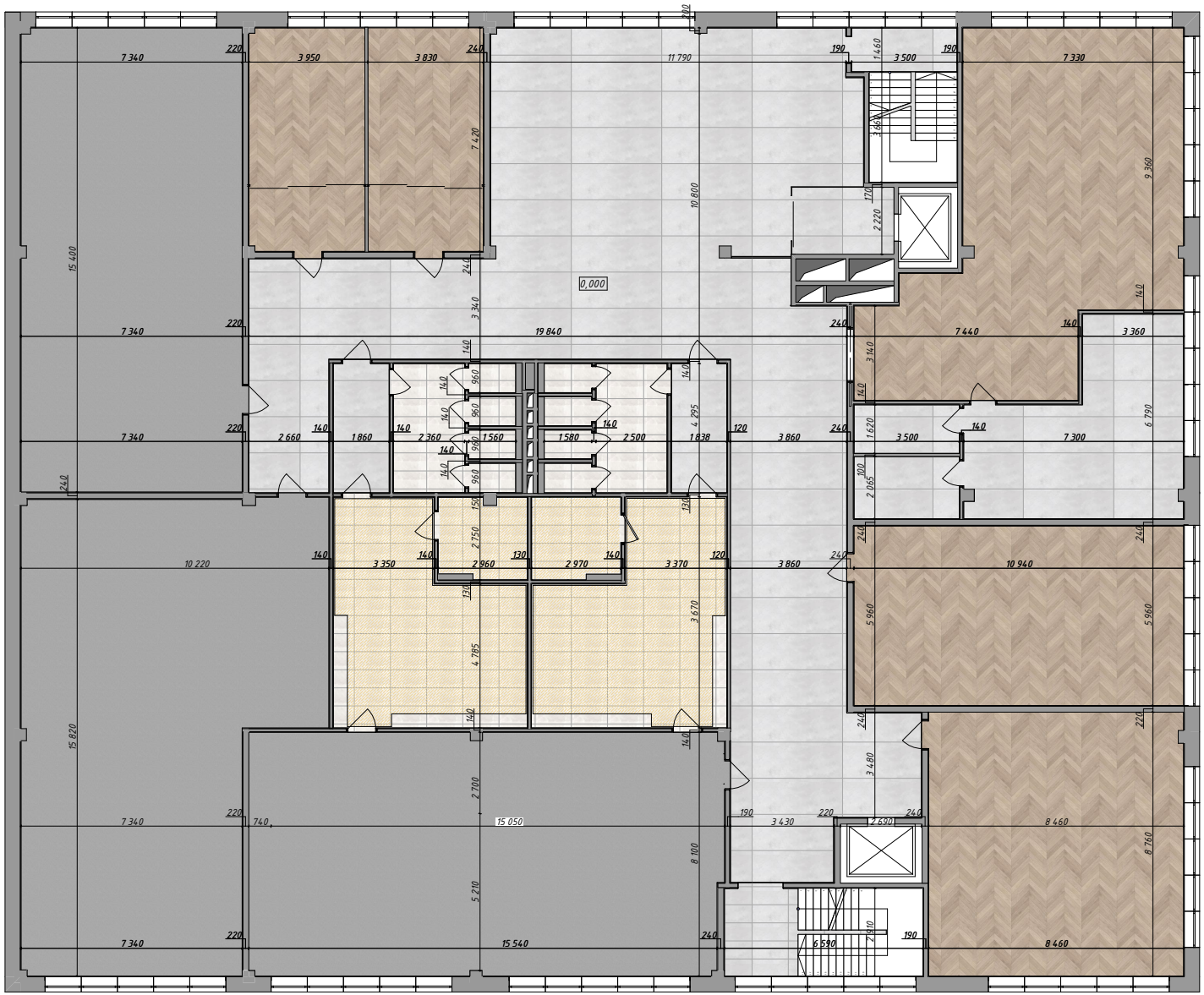

Умовні позначення

- Паркет – 278,95* м²
- Плитка сіра – 337,19* м²
- Плитка бежева – 131,56* м²
- Спортивне гумове покриття – 378,13* м²
- зона теплої підлоги (врахувати розміщення сантехніки та меблів та необхідні відстані до них)

Примітки

- За 0 взято рівень чистової підлоги поверху
- Орієнтовна висота стяжки – 80 мм
- Стик різних матеріалів робити по дверному полотну.
- Плінтус прихованого монтажу по всіх приміщеннях

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						10	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			План підлоги	КНУТД 1:150		

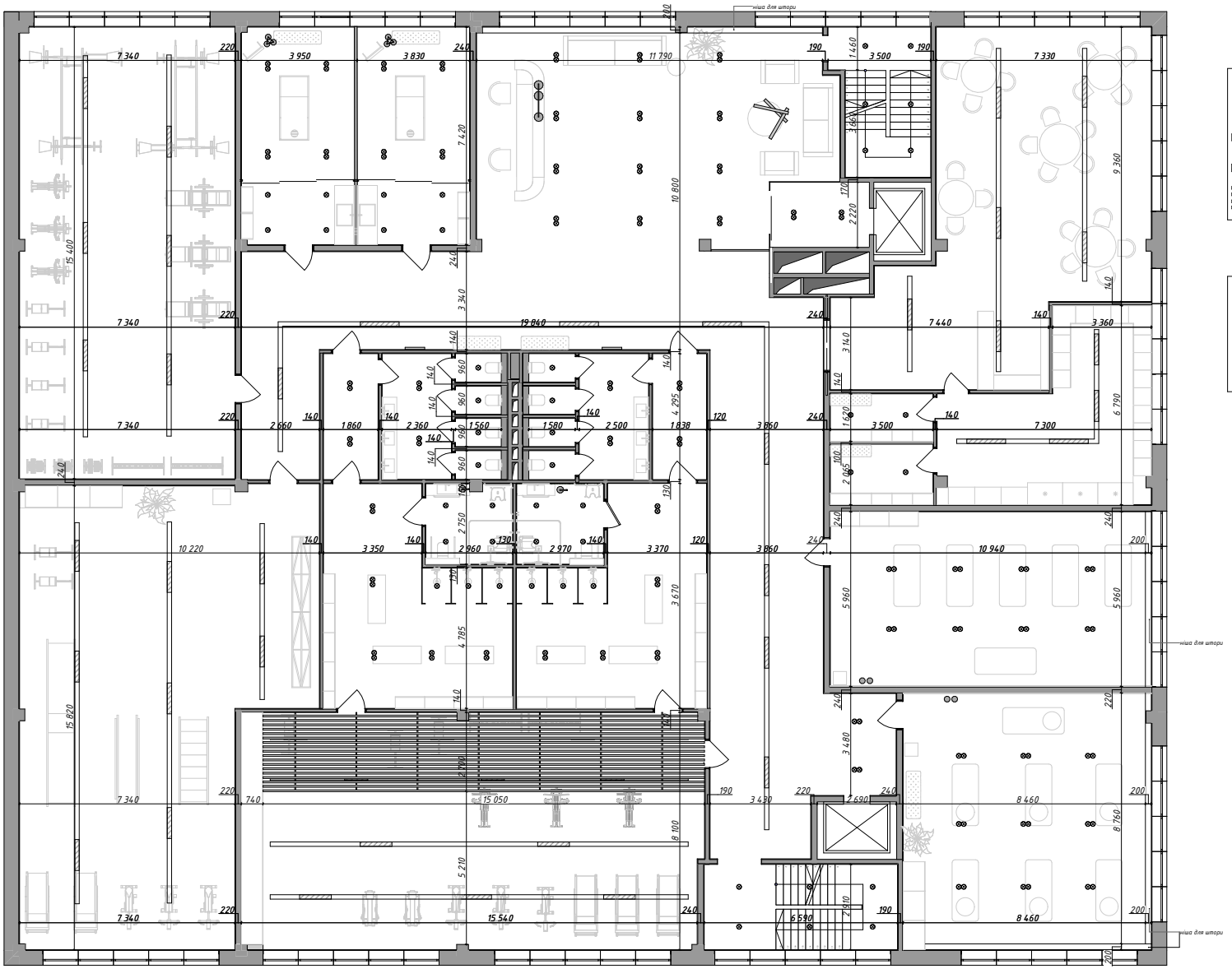

Умовні позначення:

- ⊗ ⊗ – точкові свитильники
- – магнітний шинопровід
- – трекові світильники
- – дерев'яні рейки

Примітки:

- стеля з гіпсокартону пофарбована у білий колір
- опуск стелі 80 мм
- ніши для штор – 200 мм
- передбачити проведення приточно-витяжної вентиляції та кондиціонування

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						11	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			План стелі	КНУТД 1:150		

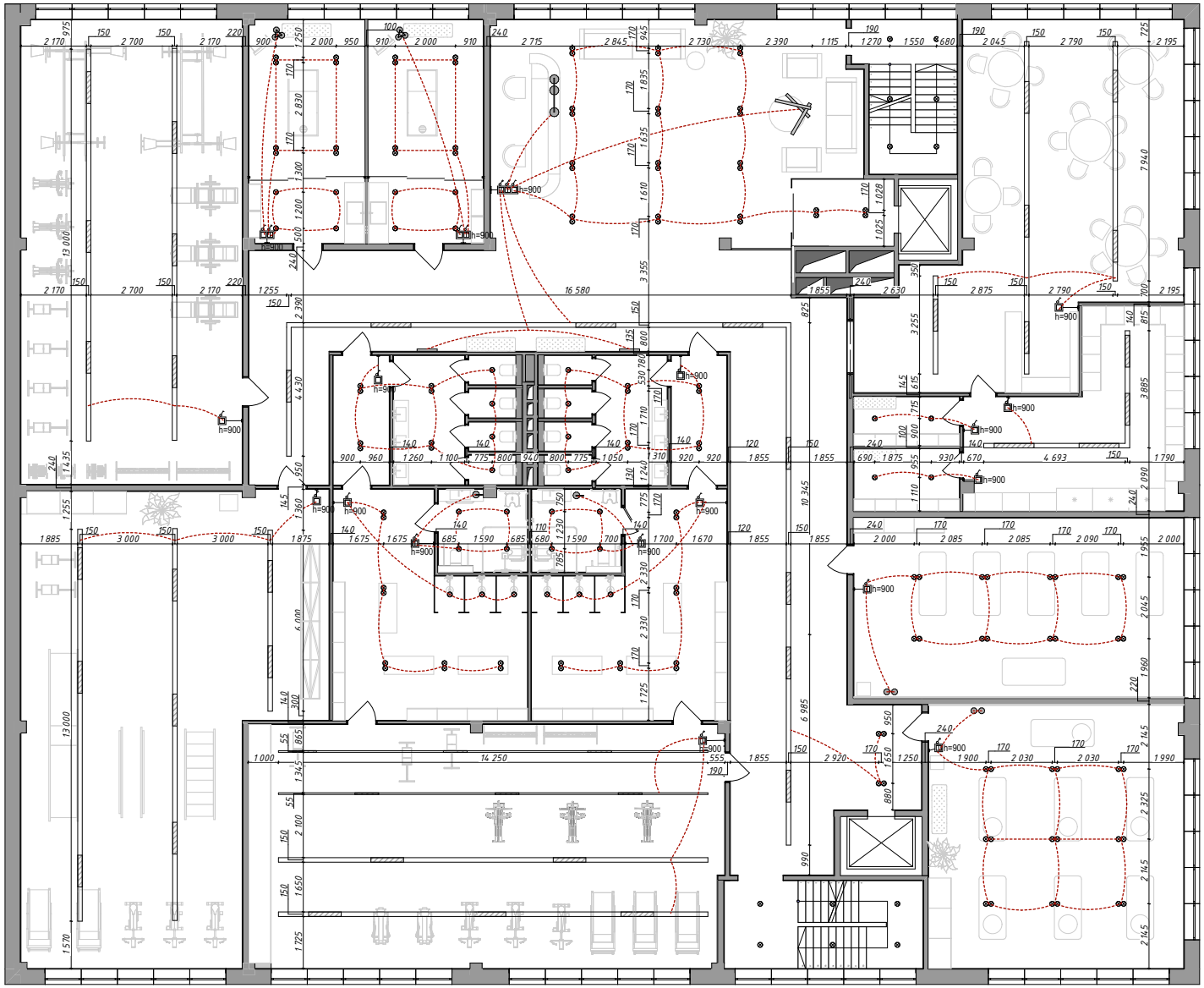

Умовні позначення:

- h=900 – 1-клавішний вимикач
- h=900 – 2-клавішний вимикач
- – підвісні світильники
- – точкові світильники
- – магнітний шинопровід

Примітки:

- Розміри вказані з урахуванням фінішної обробки стін.
- Всі розміри вказані до центрів ел. блоків. Висота розміщення вказана від рівня чистої підлоги.
- Під всі LED підсвітки передбачити місце під трансформатор.

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						12	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			План освітлення	КНУТД 1:150		

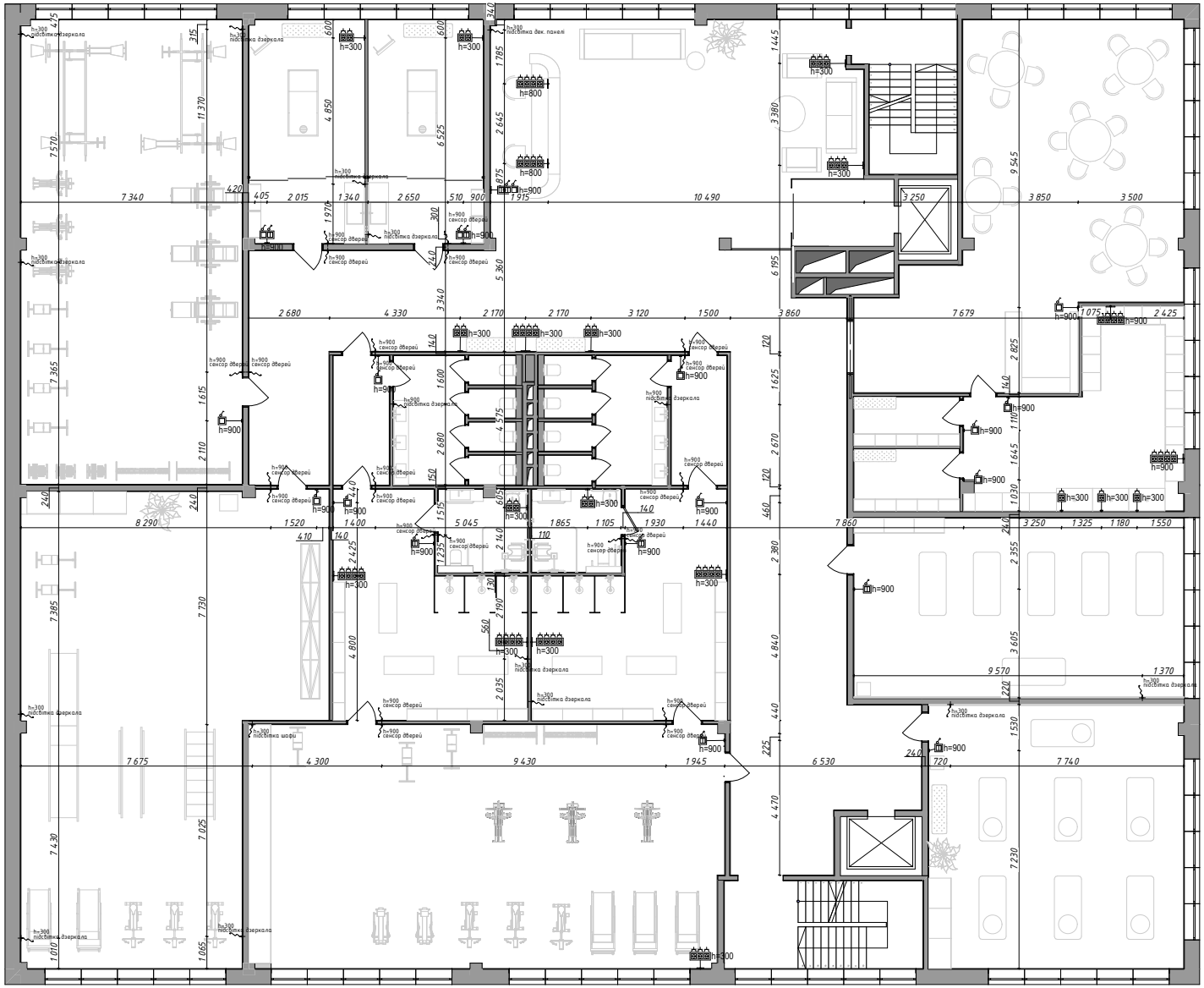

Умовні позначення:

- h=900 – вимикач одноклавішний
- h=900 – вимикач двоклавішний
- h=900 – розетка
- – ел. вивід

Примітки:

- для всіх дверей встановити автоматичний привід з безконтактним сенсором активації
- передбачити проведення приточно-витяжної вентиляції та кондиціонування

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						13	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			План електрики	КНУТД 1:150		

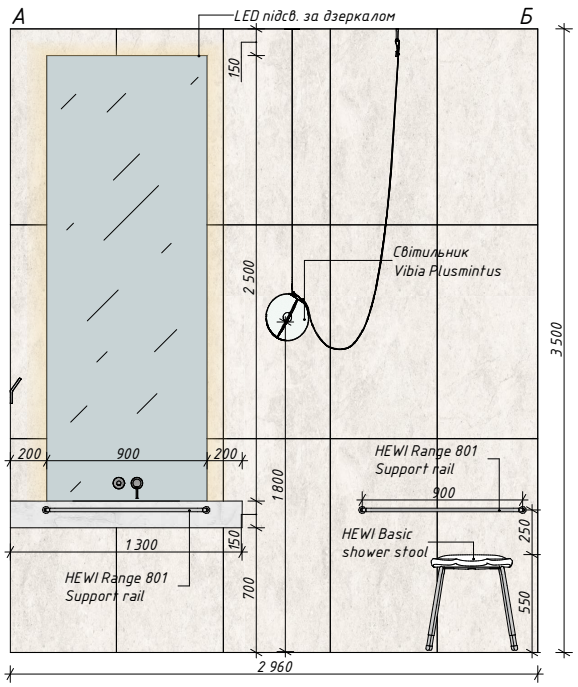

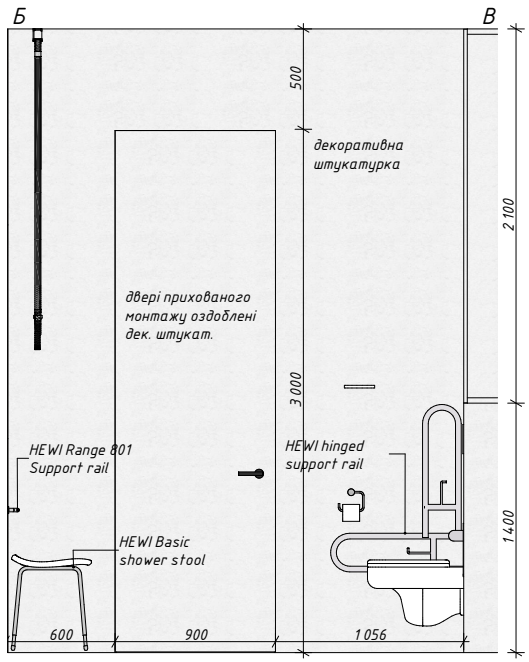

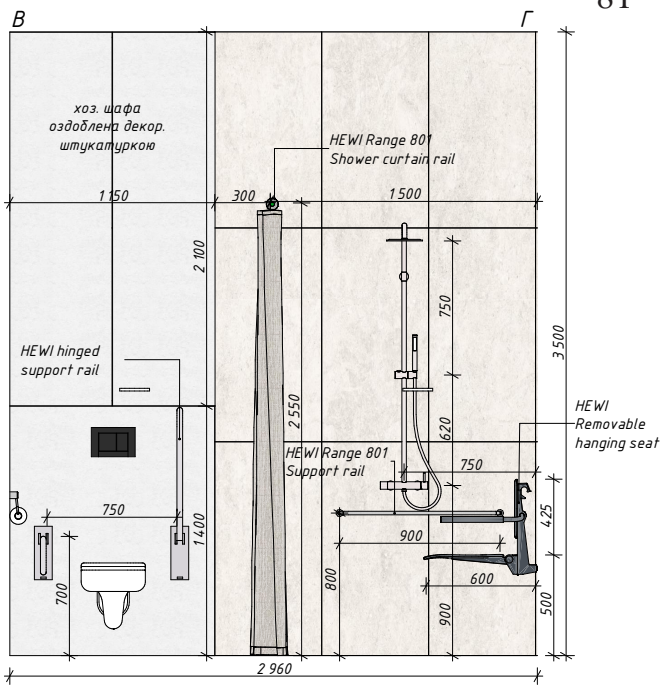

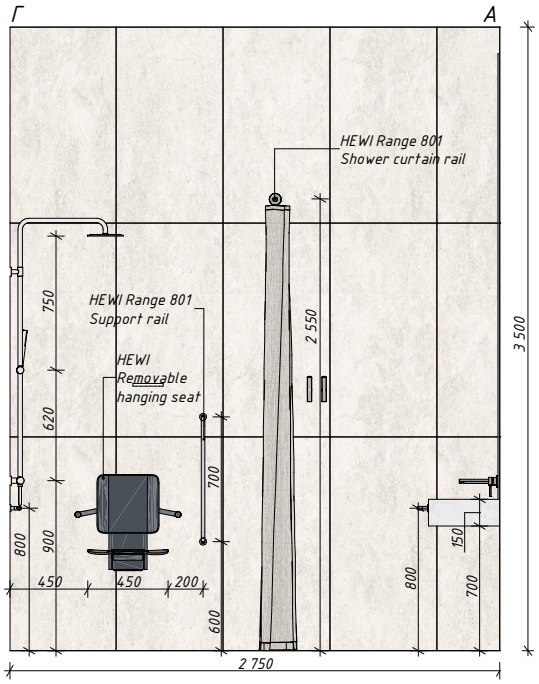

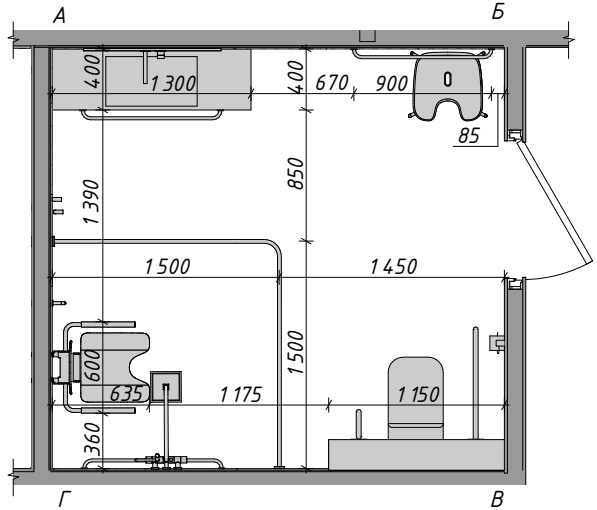

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
						14	40
Виконала	Бадер А.О.						
Перевірив	Антоненко І.В.			Розгортки санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	КНУТД 1:30, 1:35		

Вид 1

Вид 2

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					15	40
Перевірив	Антоненко І.В.			3Д види санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	КНУТД		

Специфікація санітарної кімнати

	№	Найменування/артикул	Зображення	Колір/розмір	Кількість	Вартість
ПОКРИТТЯ	1	Керамогранiт Alaplana P.E. Portland Bone Mate	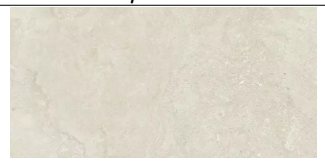	60x120 см	23 шт	57 900 грн
	2	Керамогранiт Alaplana Bibury White Satinado Rect		60x120 см	14 шт	19 575 грн
	3	Декоративна штукатурка Elf Decor “Castello”		White	26 кг*	9 500 грн
САНТЕХНІКА	4	Унiтаз пiдвiсний Villeroy&Boch Subway 3.0 4670TS01 з сидiнням Soft Close		White	1 шт	28 600 грн
	5	Змiшувач прихованого монтажу для раковини Grohe Essence 29193AL1		графiт; 175 x 183 мм	1 шт	20 100 грн
	6	Душова система Grohe Tempesta System 250 Cube 266892431 з термостатом		графiт	1 шт	22 000 грн
	7	Душовий канал Devit D-Line 65010215B		чорний	1 шт	10 200 грн
	8	Клавiша змиву Geberit Sigma60 115.640.JK.1		графiт	1 шт	8 000 грн

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					16	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Специфікація санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	КНУТД		

Специфікація санітарної кімнати

	№	Найменування/артикул	Зображення	Колір/розмір	Кількість	Вартість
ТОВАРИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ОБМЕЖЕННИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ	9	HEWI hinged support rail		700 мм; pure white	2 шт	8 200 грн
	10	HEWI Range 801 Support rail		900 мм; pure white	3 шт	3 000 грн
	11	HEWI Range 801 Shower curtain rail		pure white	1 шт	10 500 грн
	12	HEWI Removable hanging seat		grey matt	1 шт	22 800 грн
	13	HEWI Basic shower stool		pure white	1 шт	14 900 грн
ІНШЕ	14	Гачок Devit Do It 4030110 одинарний		графіт	4 шт	330 грн
	15	Дзеркало без рами (на замовлення		900 х 2500 мм	1 шт	2 500 грн
	16	Світильник Vibia Plusmintus		Belt colour – beige Luminaires finish – 24 beige M1 LED colour – 3500K	1 шт	19 950 грн

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					17	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Специфікація санітарної кімнати для людей з обмеженими можливостями	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					18	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					19	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					20	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					21	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					22	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					23	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					24	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації рецепції	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					29	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації спортивного залу	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					30	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації спортивного залу	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					31	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації спортивного залу	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					32	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації спортивного залу	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					25	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу для реабілітації	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					26	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу для реабілітації	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					27	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу для реабілітації	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					28	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу для реабілітації	КНУТД		

				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					33	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу групових тренвань	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					34	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу групових тренвань	КНУТД		

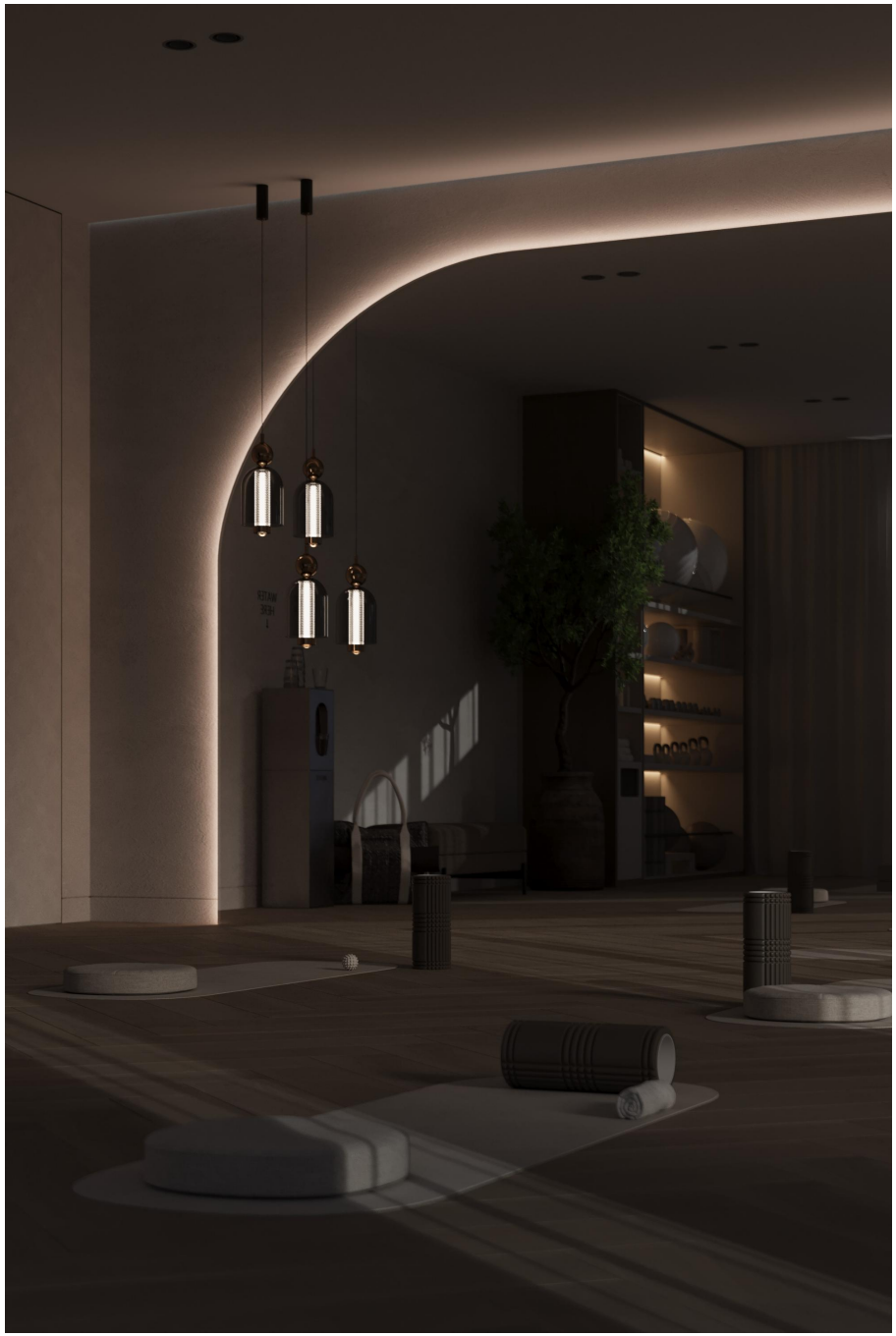

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					35	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації залу групових тренвань	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					37	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації масажного кабінету	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					38	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації масажного кабінету	КНУТД		

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					39	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації масажного кабінету	КНУТД		

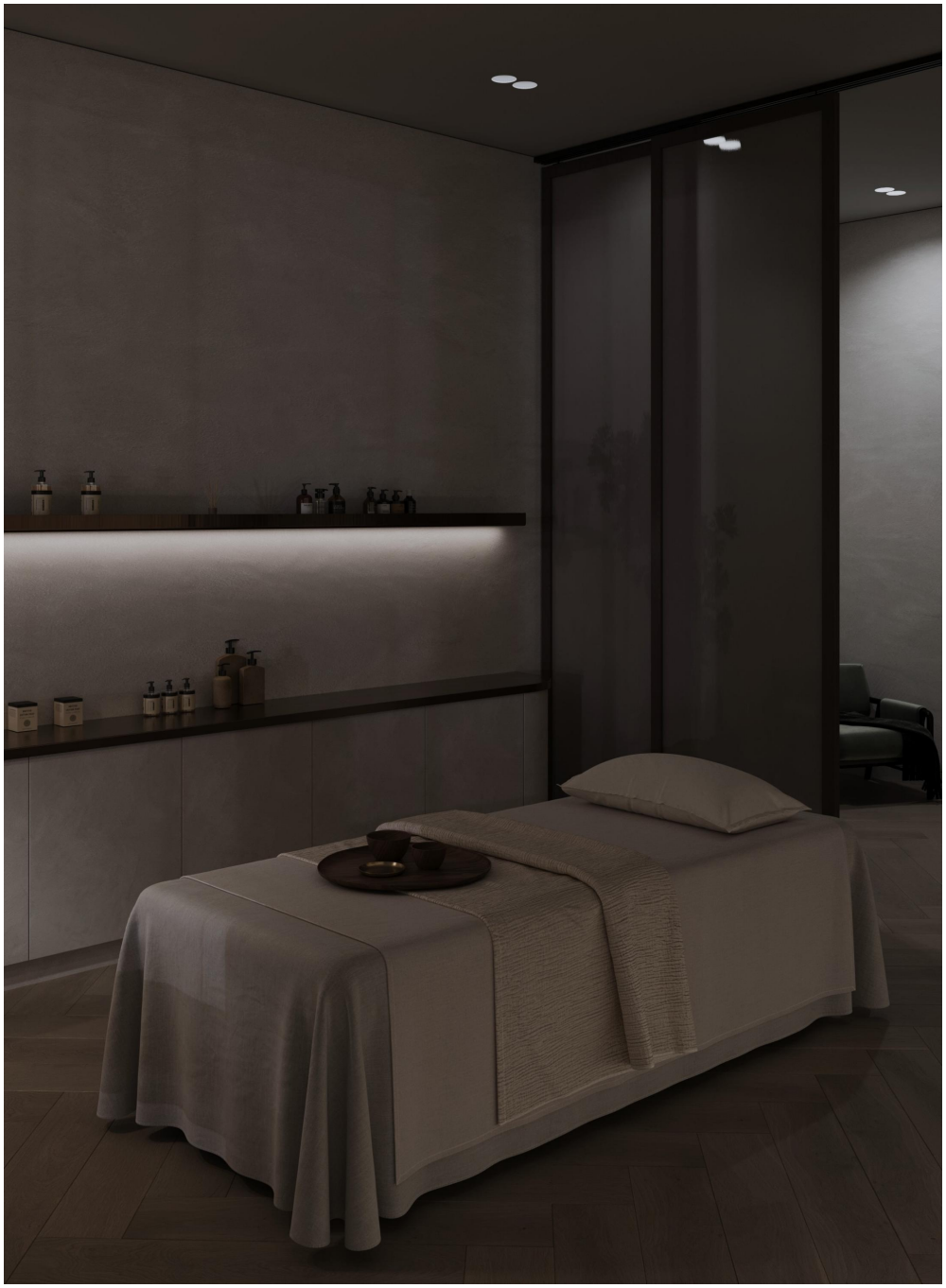

		Підпис	Дата	Кваліфікаційна робота здобувача освіти першого (бакалаврського) рівня			
				Дизайн-проєкт спортивно-оздоровчого комплексу	Стадія	Аркуш	Аркушів
Виконала	Бадер А.О.					40	40
Перевірив	Антоненко І.В.			Візуалізації масажного кабінету	КНУТД		

Додаток В
Демонстраційний планшет до кваліфікаційної роботи

Виконала: ст. гр. БДс1-21 Бадер А.О.
Перевірив: Антоненко І.В.